

L'Evangelí del Regne de Déu

És la solució!

¿Es dona compte de que Jesús va dir que la fi no pot venir fins que el Regne de Déu és anunciat al món com a testimoni?

"El llop conviurà amb l'anyell ... 9 No faran mal ni danyaran en tot el meu sant muntanya, perquè la terra serà plena del coneixement del Senyor, com les aigües cobreixen el mar" (Isaïes 11: 6-9)

Bob Thiel, Ph.D.

L'Evangelí del Regne de Déu

És la solució!

By Bob Thiel, Ph.D.

drets d'autor © 2016 per Llibres Nazarenas. Edició 1,01. Fullet produït per l'Església Contínua de Déu i successors, una societat única. 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, Califòrnia, 93433, EUA ISBN: 978-1-940482-09-5.

Per què no pot la humanitat resoldre els seus problemes?

Sap vostè que les primeres i últimes coses que la Bíblia mostra Jesús van predicar sobre que es tracti l'Evangelí del Regne de Déu?

Sap vostè que el Regne de Déu era l'èmfasi dels apòstols i els primers que els seguia?

És el Regne de Déu a la persona de Jesús? És el regne de Déu que Jesús viu la seva vida en nosaltres ara? És el Regne de Déu algun tipus de regne futur real? ¿Va a creure el que la Bíblia ensenya?

Què és un regne? Just el que és el Regne de Déu? Què ensenya la Bíblia? Què va ensenyar l'església primitiva?

¿Es dona compte de que la fi no pot venir fins que el Regne de Déu és anunciat al món com a testimoni?

La fotografia de portada mostra un be es fica al llit amb un llop com composta per Burdine d'impressió i arts gràfiques. La fotografia a la tapa posterior és part de la construcció original Església de Déu a Jerusalem presa en 2013 pel Dr. Bob Thiel.

CONTINGUT

- 1. la humanitat tenen les solucions?**
- 2. Què Evangeli va predicar Jesús?**
- 3. era el regne de Déu a conèixer a l'Antic Testament?**
- 4. Els Apòstols ensenyen l'Evangeli del Regne?**
- 5. Fonts fora del Nou Testament ensenya el Regne de Déu.**
- 6. esglésies grecoromanes ensenyen el Regne és important, però ...**
- 7. Per què el Regne de Déu?**

Informació de contacte

1. la humanitat tenen les solucions?

El món s'enfronta a molts problemes.

Moltes persones tenen fam. Moltes persones són oprimides. Moltes persones s'enfronten a la pobresa. Molts països estan en greu deute. Els infants, inclosos els no nascuts, víctimes d'abusos. malalties resistents als medicaments afecten molts metges. Les principals ciutats industrials disposen d'aire massa contaminada per estar sa. Diversos polítics amenacen la guerra. Els atacs terroristes segueixen passant.

Els líders mundials poden solucionar els problemes de la humanitat?

Molts pensen que si.

Nou Programa universal

El 25 de setembre de 2015, després d'un discurs inaugural pel Vaticà Francesc, els 193 països de les Nacions Unides (ONU) va votar a favor de posar en pràctica els "17 Objectius de Desenvolupament Sostenible" del que originalment es va cridar la *Nova Agenda Universal*. Aquí són 17 els objectius de l'ONU:

Objectiu 1. Fi de la pobresa en totes les seves formes a tot arreu

Objectiu 2. acabar amb la fam, aconseguir la seguretat alimentària i una millor nutrició i promoure l'agricultura sostenible

Objectiu 3. Assegurar una vida sana i promoure el benestar per a tothom en totes les edats

Objectiu 4. Garantir una educació de qualitat i equitativa i promoure les oportunitats d'aprenentatge permanent per a tots

Objectiu 5. Aconseguir la igualtat de gènere i l'autonomia de totes les dones i nenes

Objectiu 6. Assegurar la disponibilitat i la gestió sostenible de l'aigua i el sanejament per a tots

Objectiu 7. Garantir l'accés a una energia assequible, fiable, sostenible i moderna per a tots

Objectiu 8. Promoure sostingut, el creixement inclusiu i sostenible econòmica, l'ocupació plena i productiva i el treball decent per a tots

Objectiu 9. Construir infraestructura flexible, promoure la industrialització inclusiu i sostenible i fomentar la innovació

Objectiu 10. Reduir la desigualtat dins i entre països

Objectiu 11. Convertir les ciutats i els assentaments humans incloents, segures, resistents i sostenibles

Objectiu 12. Assegurar els patrons de consum i producció sostenibles

Objectiu 13. Prendre mesures urgents per combatre el canvi climàtic i els seus impactes

Objectiu 14. Conservar i utilitzar de manera sostenible els oceans, els mars i els recursos marins per al desenvolupament sostenible

Objectiu 15. protegir, restaurar i promoure l'ús sostenible dels ecosistemes terrestres, la gestió sostenible dels boscos, la lluita contra la desertificació, i aturar i revertir la degradació de la terra i aturar la pèrdua de biodiversitat

Objectiu 16. Promoure societats pacífiques i inclusives per al desenvolupament sostenible, proporcionar accés a la justícia per a tots i construir institucions eficaces, responsables i inclusives en tots els nivells

Objectiu 17. Enfortir els mitjans d'aplicació i revitalitzar l'aliança mundial per al desenvolupament sostenible

Aquest programa se suposa que ha de ser aplicat plenament en 2030 i també es denomina el *Programa 2030 per al desenvolupament sostenible*. El seu objectiu és resoldre els mals que enfronta la humanitat a través de la regulació, l'educació i la cooperació internacional i interreligió. Mentre que molts dels seus objectius són bons, alguns dels seus mètodes i objectius són mal (cf. Gènesi 3: 4). Aquest programa, a més, és coherent amb l'encíclica *Laudato Si* de Francesc.

El "Nou Programa universal" podria ser anomenat el "Nou Programa Catòlica" com la paraula "catòlic" vol dir "universal". Francisco crida l'adopció del *Nou Programa universal* "un important senyal d'esperança."

Francisco també va elogiar l'acord internacional anomenat COP21 (oficialment titulat *21ª Conferència de les Parts en la Convenció Marc de les Nacions Unides sobre el Canvi Climàtic*) al desembre de 2015, i va aconsellar a les nacions "seguir acuradament el camí per davant, i amb un creixent sentit de solidaritat".

Si bé ningú vol respirar aire contaminat, passar gana, es va empobrir, estar en perill, etc., aquesta solidaritat internacional resoldre els problemes de la humanitat?

L'història de les Nacions Unides

es va formar i es va establir el 24 d'octubre de 1945, el de les Nacions Unides, després de la Segona Guerra Mundial, per tal d'evitar un altre tals conflictes i tractar de promoure la pau al món. En la seva fundació, l'ONU comptava amb 51 estats membres; en l'actualitat hi ha 193.

Hi ha hagut centenars, si no milers, dels conflictes a tot el món des de les Nacions Unides formats, però que encara no han tingut el que podria descriure com la tercera guerra mundial.

Alguns creuen que la cooperació internacional com les Nacions Unides diu promoure, juntament amb el tipus de programa interreligió i ecumènic que Francesc i molts altres líders religiosos estan tractant de promoure, portarà la pau i la prosperitat.

No obstant això, l'història de les Nacions Unides per fer això no ha estat bo. A més dels nombrosos conflictes armats des de les Nacions Unides formats, diversos milions estan famolencs, els refugiats, i / o extremadament pobre.

Fa més d'una dècada, les Nacions Unides s'estableix per posar en pràctica els seus *objectius de desenvolupament del Mil·lenni*. Tenia vuit objectius de desenvolupament ", " però això no va tenir èxit, fins i tot d'acord amb la mateixa ONU. Es van adoptar Així, el 2015, la seva denominada "17 Objectius de Desenvolupament Sostenible". Alguns són optimistes. Alguns consideren que és una fantasia utòpica.

En el que va utopia, el 6 de maig de 2016, Francisco va dir que somiava un utopia europea humana que la seva església podria ajudar a aconseguir aquest continent. No obstant això, el somni del Papa va arribar a ser un malson (cf. Apocalipsi 18).

Hi pot haver una mica de Cooperació i l'èxit, però ...

Diccionari Merriam Webster afirma que la utopia és "un lloc imaginari en el que el govern, les lleis i les condicions socials són perfectes."

La Bíblia ensenya que la humanitat no pot resoldre els seus problemes per si mateix:

²³ Oh Senyor, sigues el camí de l'home no és en si mateix; No és en l'home que camina és el ordenar els seus passos. (Jeremies 10:23, NVI llarg menys que s'indiqui el contrari)

La Bíblia ensenya que la cooperació internacional es produirà un error:

¹⁶ La destrucció i misèria hi ha en els seus camins; ¹⁷ I camí de pau no han conegut ¹⁸ No hi ha temor de Déu davant dels seus ulls .. (Romans 3: 16-18)

No obstant això, molts humans estan treballant per aconseguir la seva visió d'una societat utòpica i fins i tot de vegades tracten d'involucrar a la religió. Però gairebé cap està disposat a seguir els camins de Déu únic i veritable.

No és que no hi haurà cap progrés cap a qualsevol de la Nació dels Estats o les metes del Vaticà. Hi haurà alguns, així com alguns contratemps.

En realitat, i probablement després d'un conflicte massiu, un tipus d'acord de pau internacional es va acordar i va confirmar (Daniel 9:27). Quan es tracta, molts falsament tendirà a creure que la humanitat va a portar una societat més pacífica i utòpic.

Molts seran portats per exemple en el "progrés utòpic" internacional (cf. Ezequiel 13:10), així com pels diversos signes i meravelles (2 Tessalonicencs 2: 9-12). Però la Bíblia diu que tal pau no durarà (Daniel 9:27; 11: 31-44), tot i que els líders poden reclamar (1 Tessalonicencs 5: 3; Isaïes 59: 8).

Si la humanitat és totalment incapaç d'aconseguir veritablement utopia, és possible qualsevol tipus d'utopia?

Sí.

2. Què Evangeli va predicar Jesús?

La Bíblia ensenya que una societat utòpica, anomenat el Regne de Déu, substituirà els governs humans (Daniel 2:44; Apocalipsi 11:15; 19: 1-21).

Quan Jesús va començar el seu ministeri públic, va començar predicant la *bona nova del Regne de Déu*. Això és el que va informar Marc:

¹⁴ Després que Joan fou empresonat, Jesús va venir a Galilea predicant la bona nova del Regne de Déu, ¹⁵ i dient: "El temps s'ha complert, i el regne de Déu és a prop. Convertiu-vos i creieu en l'Evangeli" (Marc 1: 14-15).

El terme Evangeli, ve de la paraula grega transcrit com *Euangelion*, i significa "bon missatge" o "bones notícies." En el Nou Testament, la paraula Anglès "regne", en relació amb el regne de Déu, s'esmenta aproximadament 149 vegades en la NVI i 151 en la *Bíblia de Douay Rheims*. Prové de la paraula grega transcrit com *basileia* que significa la regla o regne de la imatge.

Els regnes humans, així com el regne de Déu, tenir un rei (Apocalipsi 17:14), que cobreixen una àrea geogràfica (Apocalipsi 11:15), tenen regles (Isaïes 2: 3-4; 30: 9), i tenen els subjectes (Lluc 13:29).

Aquesta és la primera ensenyament públic de Jesús que Mateu registra:

²³ I va recórrer Jesús tot Galilea, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del regne (Mateu 04:23).

Mateu també registra:

³⁵ Llavors Jesús recorria totes les viles i pobles, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del regne (Mateu 09:35).

El Nou Testament mostra que Jesús regnarà pels segles:

³³ i serà rei del poble de Jacob per sempre i el seu regnat no tindrà fi (Lluc 01:33).

Lucas registra que el propòsit que Jesús va ser enviat era predicar el Regne de Déu Note el que Jesús va **ensenyar** ..

⁴³ Ell els va dir: "Cal que anunciï el regne de Déu a les altres ciutats també, que per això he estat enviat" (Lluc 04:43).

Alguna vegada has sentit que predica? Alguna vegada s'adona que el propòsit de Jesús per a ser enviat era predicar el Regne de Déu?

Lucas també registra que *Jesús* veu, i anuncia el Regne de Déu:

¹⁰ I els apòstols, quan havien tornat, ell tot el que havien fet dit. . Llavors els va prendre i es va retirar a part, a un lloc desert pertanyent a la ciutat anomenada Betsaida ¹¹ quan la gent ho va saber, el van seguir; i ell els va rebre i els va parlar sobre el Regne de Déu (Lluc 9: 10-11).

Jesús va ensenyar que el Regne de Déu ha de ser la màxima prioritat per als que li seguirien:

³³ Mas busqueu primer el Regne de Déu i fer el (Mateu 06:33).

. ³¹ Més aviat, busquin el Regne de Déu, i totes aquestes coses us seran afegides ³² No tinguis por, petit ramat, perquè és la bona voluntat del Pare donar-los el regne (Lluc 12: 31-32).

Els cristians han de buscar primer el Regne de Déu. Fan això fent d'aquesta la seva màxima prioritat en viure com Crist els tindria en viu i en espera del seu retorn i regne. No obstant això, la majoria dels que professen a Crist, no només no busquen primer el Regne de Déu, que ni tan sols saben el que és. Molts també creuen falsament que estar involucrat en la política mundans és el que Déu espera dels cristians. En no comprendre el Regne de Déu, que no viuen ara com haurien o entendre per què la humanitat és tan defectuós.

Cal notar també que se li donarà el regne a un petit ramat (cf. Romans 11: 5). Es necessita humilitat per estar disposat a ser part de la veritable rajada petita.

El Regne de Déu encara no s'ha establert sobre la Terra

Jesús va ensenyar que els seus seguidors haurien pregar perquè vingui el regne, per tant, que encara no la posseeixen:

⁹ El nostre Pare que està en el cel, santifica el teu nom. 10 vingui el teu regne. Faci la teva voluntat (Mateu 6: 9-10).

Jesús va enviar els seus deixebles a predicar el Regne de Déu:

¹ Havent reunit als seus dotze deixebles i els donà poder i autoritat sobre tots els dimonis, i per curar malalties ² i els va enviar a predicar el Regne de Déu (Lluc 9: 1-2) ..

Jesús va ensenyar que la seva sola presència no era el regne, com el regne no es va establir sobre la Terra a continuació:

²⁸ Però si jo expulso els dimonis per l'Esperit de Déu, certament el regne de Déu ha arribat a vosaltres (Mateu 00:28).

El regne és cert en el futur. No és aquí ara, ja que aquests versos de Marc espectacle:

⁴⁷ I si l'ull et fa de pecat, arrenca-te'l. És millor t'és entrar al Regne de Déu amb un ull, que tenint dos ulls ser fet fora ... (Marc 09:47).

²³ Llavors Jesús mirà al seu voltant, va dir als seus deixebles: "Què tan difícil és per als qui tenen riqueses entrar al Regne de Déu!" ²⁴ Els deixebles es van espantar de les seves paraules. Però Jesús li va respondre de nou i els va dir: "Fills, que n'és de difícil és per als que confien en les riqueses entrar al Regne de Déu! ²⁵ És més fàcil que un camell passi pel forat d'una agulla, que un ric entrar al regne de Déu "(Marc 10: 23-25).

²⁵ De cert us dic, que ja no vaig a beure del fruit de la vinya fins al dia que begui vi nou en el Regne de Déu "(Marc 14:25).

⁴³ Josep d'Arimatea, un membre del consell prominent, que també esperava el Regne de Déu, anant i tenint el coratge ... (Marc 15:43).

Jesús va ensenyar que el regne no és ara part d'aquest món actual:

³⁶ Jesús li respongué: "El meu regne no és d'aquest món Si fos d'aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus, però el meu regne no és d'aquí." (Joan 18: 36).

Jesús va ensenyar que el regne vindrà després que Ell vingui una altra vegada i que ell serà el seu rei:

³¹ "Quan el Fill de l'home vindrà ple de glòria, i tots els àngels, s'asseurà en el tron de la seva glòria. ³² Totes les nacions es reuniran davant d'ell, i ell destriarà uns dels altres, com aparta el pastor les ovelles dels cabrits. ³³ i posarà les ovelles a la seva dreta i les cabres a la seva esquerra. ³⁴ Llavors el rei dirà als de la seva dreta: "Veniu, beneïts del meu Pare , possessió del regne que ell us tenia preparat des de la fundació del món (Mateu 25: 31-34).

Ja que el Regne de Déu no és aquí, no veurem una utopia real fins després que s'hagi establert. A causa de que la majoria no entén el Regne de Déu, no aconsegueixen entendre com funciona el seu govern amant.

Què va dir Jesús el regne era?

Jesús va proporcionar algunes explicacions del que el Regne de Déu és com:

²⁶ I va dir: "El regne de Déu, com quan un home sembla llavor a la terra, ²⁷ i ha de dormir a la nit i aixecar-se a dia, i la llavor germina i creix sense que ell sàpiga com. ²⁸ Per els rendiments de la terra fruit per si mateixa: primer els brins, després les espigues, i finalment gra ple en l'espiga ²⁹ quan el fruit està madur, de seguida es fica la falç, perquè ha arribat la sega "(Marc 4 :. 26- 29).

¹⁸ Llavors els va dir: "Quin és el regne de Déu com I en què el compararé ¹⁹ És com un gra de mostassa, que un home va i el va posar en el seu jardí; ?? I va créixer i es va convertir en un gran arbre, i els ocells del cel niat a les seves branques. ²⁰ i va tornar a dir:" ¿a què compararé el regne de Déu? ²¹ és com el llevat que una dona va agafar i va amagar en tres mesures de farina, fins que la pasta va fermentar "(Lluc 13: 18-21).

Aquestes paràboles suggereixen que, en un primer moment, el Regne de Déu és bastant petita, però arribarà a ser gran.

Lucas també registra:

²⁹ Ells vindran de l'orient i de l'occident, del nord i del sud, i seure en el regne de Déu (Lluc 13:29).

Per tant, el Regne de Déu tindrà la gent de tot el món. No serà limitada a aquells que tenen ascendència israelita. La gent va a seure en aquest regne.

Lucas 17 i el Regne

Lluc 17: 20-21 perplexes alguna. Però abans d'arribar a això, noten que la gent realment dinar al Regne de Déu:

¹⁵ "Feliç el qui mengi pa en el Regne de Déu!" (Lluc 14:15).

Ja que la gent (en el futur) dinar al Regne de Déu, no és només una mica de banda en els seus cors ara, malgrat els errors de traducció / malentesos de Lluc 17:21 que suggereixen el contrari.

La traducció de Moffatt de Lucas 17: 20-21 hauria d'ajudar a alguns entenen:

²⁰ En ser preguntat pels fariseus, quan havia de venir el Regne de Déu, els va respondre, "El Regne de Déu no ve a mesura que esperen veure-ho de la mateixa; ²¹ ningú dirà, 'Aquí està' o 'Hi ha que és, 'pel Regne de Déu està ara enmig de tu ". (Lluc 17: 20-21, Moffatt)

Noti que Jesús estava parlant als no convertits, carnals i fariseus hipòcrites. Jesús "els va respondre:" - van ser els fariseus que li va preguntar a Jesús la pregunta. Es van negar a reconèixer-ho.

Estaven a l'església? No!

Jesús també no estava parlant d'una església aviat a ser organitzat. Tampoc estava parlant de sentiments en la ment o el cor.

Jesús estava parlant del seu Regne! Els fariseus no ho estaven preguntant sobre una església. No sabien res de qualsevol església del Nou Testament que aviat serà iniciat. No estaven preguntant sobre un tipus de sentiment bastant.

Si es pensa en el Regne de Déu és l'església - i el Regne de Déu estava "dins" dels fariseus - va ser l'església dins dels fariseus? Òbviament no!

Tal conclusió és bastant ridícul no és així? Mentre que algunes traduccions protestants tradueixen part de Lucas 17:21 com "el Regne de Déu està" dins teu "(RV / RV), fins i tot la catòlica *Bíblia de Jerusalem* tradueix correctament que" el Regne de Déu està entre vosaltres ".

Jesús era el que entri, al mig, dels fariseus. Ara, els fariseus pensaven que esperaven el Regne de Déu. Però no van comprendre la mateixa. Jesús va explicar que no seria un regne local o limitat només als jueus, com semblaven pensar (ni una església, com alguns creuen). El Regne de Déu no seria simplement un dels molts regnes humans i visibles, que la gent podria assenyalar o veure, i dir: "Això és tot, aquí"; o "això és el Regne, per allà."

Jesús mateix, va néixer per ser el rei d'aquest Regne, com ho va dir clarament a Pilat (Joan 18: 36-37). Entendre que la Bíblia fa servir el terme "rei" i "regne" de manera intercanviable (per exemple, Daniel 7: 17-18,23). El REI del futur Regne de Déu era, en aquell moment, de peu al costat dels fariseus. Però ells no ho reconeixien com el seu rei (Joan 19:21). Quan torni, el món va a rebutjar- (Apocalipsi 19:19).

Jesús va continuar, en els següents versos en Lluc 17, per descriure la seva segona vinguda, quan el Regne de Déu governarà tota la terra (continuar amb el Moffatt per mantenir la coherència d'aquest capítol):

²² Als seus deixebles li va dir: "Arribarà el dia quan va llarg i temps en va que ni un sol dia del Fill de l'home. ²³ Els homes diran:" Mira, aquí està! 'Mira, aquí està!' però no s'apaga o s'executa després d'ells, ²⁴ per com un llampec que parpelleja d'un costat del cel fins a l'altre, així també serà el Fill de l'home en el seu propi dia. ²⁵ Però ell ha de suportar primer gran sofriment i ser rebutjat per la generació actual (Lluc 17: 22-25, Moffatt).

Jesús es va referir a parpelleig llampec, igual que en Mateu 24: 27-31, que descriu la seva segona vinguda a governar el món sencer. Jesús no està dient que el seu poble no serà capaç de veure-ho quan torni. La gent no ho reconeixerà com el seu rei i van a lluitar contra ell (Apocalipsi 19:19)! Molts pensaran que Jesús representa l'Anticrist.

Jesús no estava dient que el Regne de Déu estava dins d'aquests fariseus-els va dir en un altre lloc que no anaven a estar al Regne causa de la seva hipocresia (Mateu 23: 13-14). Tampoc estava dient Jesús que l'Església seria el Regne.

El Regne de Déu és una cosa que els humans tindran un dia serà capaç d'entrar - igual que en la resurrecció dels justos! No obstant això, fins i tot Abraham i els altres patriarques encara no hi són (cf. Hebreus 11: 13-40).

Els deixebles sabien que el Regne de Déu no estava dins d'ells personalment a continuació, i que havia d'aparèixer com els següents, que es va produir després de Lucas 17:21, mostra:

¹¹ En sentir ells aquestes coses, Una altra paràbola, ja que era a prop de Jerusalem, i perquè pensaven que el Regne de Déu es manifestaria immediatament (Lluc 19:11).

El regne era clarament en el futur

Com es pot saber si el regne és a prop? Com a part de fer front a aquesta pregunta, Jesús apareix esdeveniments profètics (Lluc 21: 8-28) i després va ensenyar:

²⁹ Mira la figuera i els altres arbres. ³⁰ Quan ja broten, veient-ho, sabeu per vosaltres mateixos que l'estiu és a prop. ³¹ Així també vosaltres, **quan veureu que succeeix tot això, sapigau que el regne de Déu és a prop** (Lluc 21: 29-31).

Jesús volia que el seu poble segueixi esdeveniments profètics saber quan el regne vindria. Jesús li va dir al seu poble en un altre lloc per observar i parar atenció als esdeveniments profètics (Lluc 21:36; Marc 13: 33-37). Tot i les paraules de Jesús, molts de descompte veient els esdeveniments mundials vinculats profèticament.

En Lucas 22 i 23, Jesús va mostrar una vegada més que el Regne de Déu era una cosa que es complirà en el futur quan va ensenyar:

¹⁵ "Amb fervent desig he desitjat menjar aquesta Pasqua amb vosaltres abans de patir; ¹⁶ perquè jo dic que ja no el menjaré més, fins que es compleixi en el Regne de Déu." ¹⁷ I prenent la copa, i havent donat gràcies, va dir: "Pren això i ho divideixen entre vosaltres, ¹⁸ perquè us dic, que no beuré d'aquest fruit de la vinya fins que el regne de Déu vingui" (Lluc 22: 15-18).

³⁹ Però un dels malfactors que havien estat crucificats amb ell l'estava blasfemant i va dir: "Si tu ets el Crist, salva't a tu mateix i salva'ns també." ⁴⁰ I el seu company, el va reprendre i li va dir: "És que ni tan sols por de Déu? Perquè també està en la condemna amb ell. ⁴¹ I nosaltres amb

raó, perquè som dignes, perquè siguin liquidats d'acord amb el que hem fet, però gens malament ha estat realitzat per aquest. ⁴² I va dir a Yeshua, "meu Senyor, recordeu-vos de mi quan siguis al teu Regne" ⁴³ Però Yeshua li va dir: "en veritat us dic, que avui seràs amb mi al paradís" (Lluc 23: .. 39-43, arameu a la plana Anglès)

El Regne de Déu no va venir tan aviat com Jesús va ser matat ja sigui com Marc i Lluc ens mostren:

⁴³ Josep d'Arimatea, un membre del consell prominent, que també esperava el Regne de Déu, anant i tenint el coratge ... (Marc 15:43).

⁵¹ Ell era d'Arimatea, ciutat dels Jueus, el qual també esperava el Regne de Déu (Lluc 23:51).

Cal observar que és després de la resurrecció que un va a néixer de nou en el Regne de Déu com Joan diu:

³ Jesús li va dir: "En veritat et dic, que el que no neix de nou, no pot veure el Regne de Déu." ⁴ Nicodem li va dir: "Com pot un home néixer sent vell? ? ¿pot de cas entrar per segona vegada en el ventre de la seva mare i néixer" ⁵ va respondre Jesús: "en veritat et dic, que el que no neix de l'aigua i de l'Esperit, no pot entrar al regne de Déu (Joan 3: 3 -5).

Tinguem en compte que després que Jesús va ressuscitar, va tornar a ensenyar sobre el Regne de Déu:

³ També es va presentar viu després d'haver patit per molts

proves indubtables, aparegué durant quaranta dies i parlant-sobre el Regne de Déu (Fets 1: 3).

El primer i l'últim sermó que Jesús va donar eren sobre el Regne de Déu! Jesús va venir com el missatger d'ensenyar sobre aquest Regne.

Jesús també va tenir l'apòstol Joan escriu sobre el regne mil-lenari de Déu que estaria en la terra. Note el que Ell tenia John escriure:

⁴ vaig veure les ànimes dels qui havien estat decapitats per causa del testimoni de Jesús i per la paraula de Déu, que no havien adorat la bèstia ni a la seva imatge, i que no van rebre la marca en els seus fronts ni a les mans. I van viure i van regnar amb Crist mil anys (Apocalipsi 20: 4).

Els primers cristians van ensenyar que el regne mil-lenari de Déu estaria en la terra i reemplaçar els governs del món com ho ensenya la Bíblia (cf. Apocalipsi 05:10, 11:15).

Per què, si el Regne de Déu és tan important, no han sentit parlar molt més sobre ell?

En part perquè Jesús el va cridar un misteri:

¹¹ I ell els va dir: "A vosaltres és donat saber el misteri del regne de Déu, però als que estan fora, totes les coses vénen en paràboles (Marc 04:11).

Fins i tot avui en dia el veritable Regne de Déu és un misteri per a la majoria.

Recordeu, també, que Jesús va dir que la fi (de l'època) vindrà (en breu) després de l'Evangeli del regne es podran predicar a tot el món com a testimoni:

¹⁴ I aquest evangeli del regne serà predicat a tot el món, per testimoni a totes les nacions, i llavors vindrà la fi (Mateu 24:14).

Proclamant l'Evangeli del Regne de Déu és important i ha de ser aconseguit en aquests últims temps. Es tracta d'un "bon missatge", ja que ofereix l'esperança real als mals d'humanitats, tot i que els líders polítics poden ensenyar.

Si es té en compte les paraules de Jesús, ha de quedar clar que la veritable església cristiana ha proclamant l'evangeli del regne ara. Aquesta ha de ser la seva màxima prioritat per a l'Església. I per tal de fer això correctament, s'han d'utilitzar diversos idiomes.

Això és el que l'Església *Contínua* de Déu s'esforça per fer. I és per això que aquest fullet ha estat traduït a desenes d'idiomes.

Jesús va ensenyar la majoria no acceptar la seva manera:

13 "Entreu per la porta estreta, perquè és ampla la porta i espaiós el camí que porta a la perdició, i molts són els que entren per ella; 14 perquè estreta és la porta i dur el camí que condueix a la vida, i són pocs els que la troben (Mateu 7: 13-14).

L'Evangeli del Regne de Déu porta a la vida!

Pot ser d'interès assenyalar que, encara que la majoria dels cristians profesantes semblen ignorar la noció que l'èmfasi de Crist era a la predicació de l'Evangeli del Regne de Déu, els teòlegs seculars i els historiadors sovint han entès que això és el que la Bíblia ensenya.

No obstant això, Jesús mateix, esperava que els seus deixebles ensenyar l'Evangeli del Regne de Déu (Lluc 9: 2,60).

A causa de que el regne futur es basa en les lleis de Déu, que portarà la pau i la prosperitat, i obeint les lleis en aquesta edat condueix a la veritable pau (Salm 119: 165; Efesis 2:15).

I aquestes bones noves del regne era conegut en les escriptures de l'Antic Testament.

3. Es coneix el Regne en l'Antic Testament?

Primer i últim sermó registrat de Jesús involucrat proclamant la bona nova del Regne de Déu (Marc 1: 14-15; Fets 1: 3).

El regne de Déu és una cosa que els Jueus de l'època de Jesús hauria d'haver sabut alguna cosa sobre com es va esmentar en les seves escriptures, que ara anomenem l'Antic Testament.

Daniel va ensenyar sobre el Regne

El profeta Daniel va escriure:

⁴⁰ I el quart regne serà fort com ferro, ja que es trenca en trossos de ferro, i destrueix tot; i com el ferro que aixafa, que el regne es esmicolarà i aixafar a tots els altres ⁴¹ que vesteix dels peus i els dits, part de fang de terrisser i en part de ferro, el regne serà dividit .; però, la força del ferro estarà en ella, així com vas veure el ferro barrejat amb fang. ⁴² I per ser els dits dels peus en part de ferro i en part d'argila, el regne serà en part forta i en part fràgil. ⁴³ Així com vas veure ferro barrejat amb fang, es barrejaran per mitjà d'aliances humanes; però no s'uniran l'un a l'altre, com el ferro no es barreja amb el fang ⁴⁴ I en els dies d'aquests reis el Déu del cel aixecarà un regne que no serà mai destruït .; i el regne no serà deixat a un altre poble; la qual cosa esmicolarà i consumirà a tots aquests regnes, però ell romandrà per sempre (Daniel 2: 40-44).

¹⁸ Però els sants de l'Altíssim rebran el regne, i posseiran el regne per sempre, fins i tot segles dels segles. " (Daniel 7:18).

²¹ "Jo estava veient, i que aquest banya feia guerra contra els sants, i els vençia, ²² fins al Ancià de dies vi, i es va fer justícia a favor dels sants de l'Altíssim, i va arribar el temps de . els sants van rebre el regne (Daniel 7: 21-22)

De Daniel, sabem que arribarà el moment en què el Regne de Déu va a destruir els regnes d'aquest món i durarà per sempre. També sabem que els sants tindran la seva part en la recepció d'aquest regne.

Moltes parts de les profecies de Daniel són per al nostre temps al segle 21.

Notar alguns passatges del Nou Testament:

¹² "Les deu banyes que has vist són deu reis que han rebut regne encara, però que reben autoritat per una hora com a reis amb la bèstia. ¹³ Aquests tenen un mateix propòsit, i lliuraran el seu poder i autoritat a la bèstia. ¹⁴ barallaran contra l'Anyell, i l'Anyell els vencerà, perquè ell és Senyor de senyors i rei de reis, i els que estan amb ell són cridats i escollits i fidels". (Apocalipsi 17: 12-14)

Per tant, veiem tant en l'Antic com el Nou Testament el concepte que hi haurà una hora de finalització terrenal regne amb deu parts i que Déu el destruirà i establir el seu regne.

Isaïes va ensenyar sobre el Regne

Déu va inspirar a Isaïes a escriure sobre la primera part del Regne de Déu, el regne de mil anys conegut com el mil·lenni, d'aquesta manera:

¹ Sortirà una vara del tronc de Jessè, i un plançó retoñarà de les seves arrels. ² L'Esperit del Senyor reposarà sobre ell: esperit de saviesa i intel·ligència, esperit de consell i fortalesa, esperit del coneixement i de temor del Senyor.

³ La seva delit està en el temor del Senyor, i ell no jutjarà segons la vista dels seus ulls, ni argumentarà de manera que sentin les orelles, ⁴ Mas

amb justícia a jutjarà els pobres, i argumentarà amb equitat pels masos de la terra; Ferirà la terra amb la vara de la seva boca, i amb l'esperit dels seus llavis matarà l'injust. ⁵ I serà la justícia cinyell de les seves lloms, i la fidelitat cenyidor de la cintura.

⁶ "El llop conviurà amb l'anyell, i el lleopard es tirarà amb el cabrit, el vedell i el lleó i la bèstia domèstica caminaran junts, i un nen petit els conduirà ⁷ La vaca i l'óssa pasturaran. La seva cries es tiraran juntes, i el lleó menjarà palla com el bou ^{agost} el nen de pit jugarà sobre la cova del àspid, i el recentment deslletat estendrà la seva mà sobre la caverna de l'escurçó ⁹ no faran mal ni faran mal a tot .. la meva muntanya santa, perquè la terra serà plena del coneixement de Jehovà com les aigües cobreixen el mar.

¹⁰ "I en aquell temps que l'arrel de Jessè, la qual estarà posada per penó als pobles, perquè els gentils busquen ell, i el seu lloc de descans serà glòria." (Isaïes 11: 1-10)

La raó per la qual m'he referit a això com la primera part o de la primera fase del Regne de Déu, és que aquest és un moment en el qual serà física (abans del moment en què la ciutat santa, la nova Jerusalem baixa del cel, Apocalipsi 21) i tindrà una durada de mil anys. Isaïes va confirmar l'aspecte físic d'aquesta fase quan va continuar amb:

¹¹ Es esdevindrà en aquell temps, que el Senyor s'alçarà la seva mà per segona vegada per recobrar el romanent del seu poble que encara quedi en Assíria i Egipte, Patrós i Cus, Elam, Sinar i Hamat, i en el illes del mar.

¹² I aixecarà pendó a les nacions, i ajuntarà els desterrats d'Israel, i reunirà els escampats de Judà dels quatre extrems de la terra. ¹³ També l'enveja d'Efraïm, i els enemics de Judà serà tallar; Efraïm no tindrà enveja de Judà, ni Judà assetjar Ephraim ¹⁴ sinó que volaran sobre les

espatlles dels filisteus a l'occident .; Junts saquejaran els fills de l'orient; Ells posaran la mà sobre Edom i de Moab; I els ammonites els obeeran ¹⁵ El Senyor eixugarà la llengua del mar d'Egipte .; Amb el seu poderós vent Ell sacseja el seu puny sobre el riu, i la posaran en els seus set braços, i farà que es creuen en sandàlies. ¹⁶ Hi haurà un camí per al romanent del seu poble que es va quedar d'Assíria, Com ho va ser per a Israel el dia que va pujar de la terra d'Egipte. (Isaïes 11: 11-16)

Isaïes també es va inspirar per escriure:

² Ara que esdevindrà en els últims dies que la muntanya de la casa del Senyor serà assentat al cim de les muntanyes, i serà exaltat sobre els colls; I totes les nacions són a ell ³ Moltes persones vindran i diran: "Veniu, i pugem a la muntanya del Senyor, a la casa del Déu de Jacob .; I ens ensenyarà els seus camins, i caminarem per les seves rutes "**Perquè de Sió en surt l'**,i la paraula del Senyor de Jerusalem ⁴ I jutjarà entre les nacions, i reprendrà a molts pobles ..; I tornaran les seves espases en reixes d'arada, i les seves llances en falçs;.: **No aixecar espasa nació contra nació, ni s'entrenaran mai més a la guerra ...** ¹¹ L'altivesa de l'home serà abatuda, la supèrbia dels homes serà abatuda, i el Senyor només serà exaltat en aquell dia. (Isaïes 2: 2-4,11)

Per tant, serà un moment utòpic de pau a la terra. Al final, això serà per sempre, amb Jesús decisió. Sobre la base de diverses escriptures (Salm 90: 4; 92: 1; Isaïes 02:11; Osees 6: 2), el Talmud jueu ensenya això dura 1.000 anys (Talmud de Babilònia: tractat Sanhedrin foli 97a).

Isaïes va ser inspirat a escriure també el següent:

⁶ Perquè ens ha nascut un nen, se'ns ha concedit un fill; I el principat sobre la seva espatlla. I el seu nom es dirà el seu nom Admirable, Conseller, Déu, Pare etern, Príncep de pau. ⁷ El dilatat del seu imperi i la pau no tindran límit, sobre el tron de David i sobre el seu regne, disposant-i confirmant- en judici i en justícia des d'ara i per sempre. El zel de Senyor de l'farà això. (Isaïes 9: 6-7)

Noti que Isaïes va dir que Jesús vindria i establir un regne amb un govern. Mentre que molts dels que professen a Crist citen aquest passatge, especialment al desembre de cada any, tendeixen a passar per alt que està profetitzant més que el fet que Jesús havia de néixer. La Bíblia mostra que el Regne de Déu té un govern amb lleis més temes, i que Jesús estarà a sobre. Isaïes, Daniel, i altres que profetitzaven.

Les lleis de Déu són el camí de l'amor (Mateu 22: 37-40; Joan 15:10) i el Regne de Déu es regirà en base a aquestes lleis. D'aquí que el Regne de Déu, malgrat el que molts en el món mostrar-la, estarà basat en l'amor.

Salms i Més

No era només Daniel i Isaías que Déu va inspirar a escriure sobre la vinguda del Regne de Déu.

Ezequiel es va inspirar per escriure que els de les tribus d'Israel (no només dels Jueus) que s'havien dispersat durant el temps de la Gran Tribulació es van reunir en el regne mil·lenari:

¹⁷ Per tant, digues: "**Això diu el Senyor Déu:**" Jo us recolliré dels pobles, que el muntatge dels països on han estat escampats, i us donaré la terra d'Israel. ¹⁸ I van a anar-hi, i van a portar totes les seves idolatries i totes les seves abominacions d'allà. ¹⁹ i els donaré un cor, i posaré

esperit nou dins d'ells, i tenir el cor de pedra de la seva carn, i els donaré un cor de carn, ²⁰ perquè caminin en els meus estatuts, i guardeu els meus preceptes, i els poseu; i ells seran el meu poble i jo seré el seu Déu. ²¹ Però pel que fa a aquells el cor segueix el desig dels seus ídols i de les seves abominacions, farà recaure el camí d'ells sobre els seus propis caps "

diu el Senyor Déu. (Ezequiel 11: 17-21)

Els descendents de les tribus d'Israel ja no es dispersen, però obeiran els estatuts de Déu i deixar de menjar coses abominables (Levític 11; Deuteronomi 14).

Observi el següent en els Salmes sobre el Regne de Déu:

²⁷ Tots els termes de la terra s'acordaran i es tornen al Senyor, i totes les famílies de les nacions adoraran davant teu. ²⁸ Perquè el regne és el Senyor, i ell regirà les nacions. (Salm 22: 27-28)

⁶ La teva tron, oh Déu, és etern i per sempre; Un ceptre d'equitat és el ceptre del teu Regne. (Salm 45: 6)

¹⁰ Tots els teus obres us lloaré, Senyor, i els seus sants beneiré. ¹¹ Parlaran de la glòria del teu regne, i es parla del seu poder, ¹² Per donar a conèixer als fills dels homes seus poderosos fets, i la gloriosa majestat del seu regne. ¹³ la teva regne és un regne etern, i el teu senyoriu en totes les generacions. (Salm 145: 10-13)

Diversos escriptors de l'Antic Testament també va escriure sobre els aspectes del regne (per exemple, Ezequiel 20:33; Abdies 21; Miquees 4: 7).

Per tant, quan Jesús va començar a ensenyar l'Evangelí del Regne de Déu, la seva audiència immediata tenia certa familiaritat amb el concepte bàsic.

4. Els Apòstols ensenyen l'Evangelí del Regne?

Mentre que molts actuen com l'Evangelí és la bona notícia sobre la persona de Jesús, la realitat és que els seguidors de Jesús van ensenyar l'Evangelí del Regne de Déu. Aquest és el missatge que Jesús va portar.

Pau va ensenyar el Regne de Déu

L'apòstol Pau va escriure sobre el Regne de Déu i Jesús:

⁸ I entrant Pau a la sinagoga, va parlar amb intrepidesa per tres mesos, discutint i persuadint sobre les coses del Regne de Déu (Fets 19: 8).

²⁵ I de fet, ara sé que tots vostès, entre els que he passat predicant el Regne de Déu (Fets 20:25).

²³ Així que quan li havien assenyalat un dia, van venir a ell molts a la posada, als quals els declarava i els testificava el Regne de Déu, persuadint-los sobre Jesús, tant per la Llei de Moisès, en els profetes, des del matí fins al vespre. ... ³¹ **predicant el Regne de Déu i ensenyant el que és del Senyor Jesucrist** amb tota llibertat, sense impediment (Fets 28: 23,31).

Recordeu que el Regne de Déu no és només sobre Jesús (encara que Ell és una part important d'ella), com Pablo també va ensenyar sobre Jesús per separat del que va ensenyar sobre el Regne de Déu.

Pau també ho va cridar l'Evangelí de Déu, sinó que seguia sent l'Evangelí del Regne de Déu:

⁹ ... us prediquem l'evangelí de Déu ... ¹² que li caminar com és digne de Déu, que us va cridar al seu regne i glòria. (1 Tessalonicencs 2: 9,12)

Pau també ho va cridar l'Evangelí de Crist (Romans 1:16). El "bon missatge" de Jesús, el missatge que Ell va ensenyar.

Recordeu que no era simplement un evangelí sobre la persona de Jesucrist o simplement sobre la salvació personal. Pau va dir que l'evangelí de Crist inclòs obeir a Jesús, El seu retorn, i el judici de Déu:

⁶ ... Déu pagar amb tribulació als que us pertorben, ⁷ ia vosaltres que sou atribolats, donar-vos repòs amb nosaltres, quan el Senyor Jesús es manifesti des del cel amb els àngels del seu poder, ⁸ a flama de foc, per donar retribució als que no coneixen Déu, i sobre els quals no obeeixen a l'evangelí de nostre Senyor Jesucrist. ⁹ dels quals patiran pena d'eterna perdició per la presència del Senyor i de la glòria del seu poder, ¹⁰ quan vingui en aquell dia per ser glorificat en seus sants i ser admirat en tots els que creuen, ja que el nostre testimoni entre els que es creia (2 Tessalonicencs 1: 6-10).

El Nou Testament mostra que el regne és una cosa que rebrem, no és que posseïm ara plenament:

²⁸ rebent nosaltres un regne que no pot ser sacsejat (Hebreus 00:28).

Podem entendre i mirar cap endavant a formar part del Regne de Déu ara, però no hem entrat de ple en ella.

Pau va confirmar específicament que no s'entra plenament el Regne de Déu com un ésser humà mortal, com passa *després de* la resurrecció:

⁵⁰ Però això dic, germans: que la carn i la sang no poden heretar el Regne de Déu; ni la corrupció hereta la incorrupció ⁵¹ Heus aquí, us dic un misteri :. No tots dormirem, però tots serem transformats, ⁵² en un moment, en un obrir i tancar d'ulls, a la trompeta final. Doncs la trompeta sonarà, i els morts ressuscitaran incorruptibles, i nosaltres serem transformats (1 Corintis 15: 50-52).

¹ Et prego davant de Déu i del Senyor Jesucrist, que jutjarà els vius i els morts en la seva manifestació i en el seu regne (2 Timoteu 4: 1).

Pau no només va ensenyar això, sinó que Jesús havia de lliurar el regne a Déu el Pare:

²⁰ Mas ara Crist ha ressuscitat d'entre els morts, i s'ha convertit en les primícies dels que van dormir. ²¹ Perquè per un home va venir la mort, per l'home no ha vingut la resurrecció dels morts. ²² Perquè així com en Adam tots moren, també en Crist tots seran vivificats ²³ Però cada un en el seu degut ordre :. Crist, les primícies; després els qui són de Crist, si vinguda ²⁴ després la fi, quan lliuri el regne al Déu i Pare, quan hi hagi un. suprimit tot domini, tota autoritat i. per poder ²⁵ és que ell regni fins que hagi posat a tots els seus enemics sota els seus peus. (1 Corintis 15: 20-25).

Pau també va ensenyar que no rectes (interruptors manament) no heretaran el Regne de Déu:

⁹ ¿No sabeu que els injustos no heretaran el regne de Déu? No es deixi enganyar. Ni els immorals, ni els idòlatres, ni els adúlter, ni els efeminats, ni els sodomites, ¹⁰ ni els lladres, ni els

usurers, els borratxos, ni els calumniadors, els estafadors, heretaran el regne de Déu (1 Corintis 6: 9-10).

¹⁹ Ara ^{bé}, les obres de la carn són evidents, les quals són: adulteri, fornicació, immundícia, lascívia, ²⁰ idolatria, bruixeria, enemistats, plets, gelosia, ires, conteses, dissensions, heretgies, ²¹ enveges, homicidis, borratxeres, orgies, i coses per l'estil; de les quals us denuncio, com també jo ho vaig dir en un altre temps, que els que practiquen tals coses no heretaran el regne de Déu (Gàlates 5: 19-21).

⁵ Perquè sabeu això, que cap fornicario, o impur, o avar, que és idòlatra, té herència en el regne de Crist i de Déu (Efesis 5: 5).

Déu té estàndards i exigeix el penediment del pecat, per tal de poder entrar al seu regne. L'apòstol Pau va advertir que alguns no ensenyen que:

⁶ Em meravello de que tan aviat hagueu abandonat al que us va cridar per la gràcia de Crist, per seguir un evangeli diferent, ⁷ que no és altra; però hi ha alguns que us pertorben i volen capgirar l'evangeli del Crist. ⁸ Però si encara nosaltres, o un àngel del cel, us anunciaré altre evangeli diferent del que us hem anunciat, sigui anatema. ⁹ A mesura que ens han dit abans, també ara ho repeteixo: Si algun us predica diferent evangeli diferent del que heu rebut, sigui anatema. (Gàlates 1: 6-9)

³ Però temo que d'alguna manera, com la serp va enganyar Eva amb la seva astúcia, pel que els seus sentits siguin d'alguna manera extraviats de la sincera fidelitat a Crist. ⁴ Perquè si ve algun predicant a un altre Jesús que el que us hem predicat, o si rep un esperit diferent, que no ha rebut, o un altre evangeli que el que heu acceptat - que bé pot aguantar! (2 Corintis 11: 3-4)

Quin era el "altre" i "diferent", en realitat falsa, Evangeli?

El fals evangeli té diverses parts.

En general, el fals evangeli és creure que vostè no ha d'obeir a Déu i realment s'esforcen per viure fidel al seu camí, mentre que afirma conèixer Déu (cf. Mateu 7: 21-23). Es tendeix a orientar-se de forma egoista.

La serp va enganyar a Eva perquè caigui en un fals evangeli fa gairebé 6.000 anys (Gènesi 3) -i els éssers humans han cregut que ells saben millor que Déu i han de decidir bé i el mal per si mateixos. Sí, després que Jesús va venir, el seu nom era sovint es subjecten a diversos falsos evangelis i això ha continuat i continuarà en el moment de l'Anticrist final.

Ara, de tornada en el temps de l'apòstol Pau, el fals evangeli era essencialment un gnòstic / Mystic barreja de veritat i error. Gnòstics, bàsicament, es creu que el que es necessitava un coneixement especial per aconseguir la penetració espiritual, incloent la salvació. Gnòstics tendien a creure que el que va fer la carn no tenia importància particular i que s'oposa a l'obediència a Déu en assumptes com el setè dia dissabte. Un d'aquests era fals líder, Simó el Mag, que va ser advertit per l'apòstol Pere (Fets 8: 18-21).

Però no és fàcil

El Nou Testament mostra que Felip va ensenyar Regne de Déu:

⁵ Per això Felip, descendint a la ciutat de Samaria, els predicava Crist. ... ¹² van creure a Felip, que anunciava la bona nova del Regne de Déu ... (Fets 8: 5,12).

Però Jesús, Pau, i els deixebles els ensenya que no és fàcil entrar al Regne de Déu:

²⁴ I quan Jesús va veure que s'havia entristit molt, va dir, "Què tan difícil és per als qui tenen riqueses entrar al Regne de Déu! ²⁵ Perquè és més fàcil per a un camell passi pel forat d'una agulla, que un home ric entri al regne de Déu ".

²⁶ I els que van sentir això van dir: "Qui, doncs, pot salvar?"

²⁷ Però ell va dir: "El que és impossible per als homes és possible a Déu." (Lluc 18: 24-27)

²² "és menester que per moltes tribulacions entrem en el regne de Déu "(Fets 14:22).

³ Hem de donar les gràcies a Déu per vosaltres, germans, com és digne, ja que la vostra fe va creixent, i l'amor de cada un de tots vosaltres abunda l'un cap a l'altre, ⁴ perquè nosaltres mateixos ens gloriem de vosaltres en les esglésies de Déu per la seva paciència i fe en totes les vostres persecucions i tribulacions que suporteu, ⁵ que és prova manifesta del just judici de Déu, perquè sigueu tinguts per dignes del regne de Déu, pel qual així mateix patiu ⁶ ja que és just davant de Déu pagar amb tribulació als que us pertorben, ⁷ ja vosaltres que sou atribolats, donar-vos repòs amb nosaltres, quan el Senyor Jesús es manifesti des del cel amb els àngels del seu poder, (2 Tessalonicencs 1: 3-7).

A causa de les dificultats, només alguns estan ara sent cridat i escollit en aquesta edat per formar part d'ell (Mateu 22: 1-14; Joan 6:44; Hebreus 6: 4-6). Altres seran cridats més tard, com la Bíblia mostra que aquells "que va cometre un error en esperit vindran a la comprensió, i aquells que es queixaven aprendran doctrina" (Isaïes 29:24).

Pere ensenyar el Regne

L'apòstol Pere va ensenyar que el regne era eterna, i que l'Evangeli de Déu ha de ser obeït diligència o no hauria judici;

¹⁰ Per tant, germans, tant més procureu fer ferma la vostra vocació i elecció, perquè fent aquestes coses, no caureu mai; ¹¹ per tant us serà atorgada àmplia i generosa entrada al regne etern del nostre Senyor i Salvador Jesucrist (2 Pere 1: 10-11).

¹⁷ Perquè és temps que el judici comenci per la casa de Déu; i si primer comença per nosaltres, quin serà la fi d'aquells que no obeeixen a l'evangeli de Déu? (1 Pere 4:17).

L'últim llibre de la Bíblia i el Regne

La Bíblia ensenya que "Déu és amor" (1 Joan 4: 8,16) i Jesús és Déu (Joan 1: 1,14), el Regne de Déu tindrà un Rei que és l'amor i les lleis donar suport l'amor, no l'odi (cf. Apocalipsi 22: 14-15).

L'últim llibre de la Bíblia s'analitza específicament el Regne de Déu.

¹⁵ El setè àngel va tocar la trompeta, i hi va haver grans veus al cel, dient: "Els regnes del món han vingut a ser els regnes de nostre Senyor i del seu Crist, i regnarà pels segles dels segles!"(Apocalipsi 11:15).

Jesús regnarà en el regne! I la Bíblia revela dues dels seus títols:

¹⁶ I en la seva vestidura i en la seva cuixa té escrit aquest nom: REI DE REIS I SENYOR DE SENYORS (Apocalipsi 19:16).

Però Jesús és l'únic que regnarà? Vegeu aquest passatge de l'Apocalipsi:

⁴ I vaig veure trons, i es van asseure sobre ells, i el judici estava compromès amb ells. Llavors vaig veure les ànimes dels qui havien estat decapitats per causa del testimoni de Jesús i per la paraula de Déu, que no havien adorat la bèstia ni a la seva imatge, i que no van rebre la marca en els seus fronts ni a les mans. I van viure i van regnar amb Crist mil anys. . . ⁶ Feliç i sant el que té part en la primera resurrecció. Durant la segona mort no té poder, sinó que seran sacerdots de Déu i de Crist, i regnaran amb ell durant mil anys (Apocalipsi 20: 4,6).

Els veritables cristians seran ressuscitats per regnar amb Crist per mil anys! A causa de que el regne durarà per sempre (Apocalipsi 11:15), però que el regne esmentat era només un miler d'anys. És per això que m'he referit anteriorment a aquesta com la primera fase del-regne del físic, el mil·lenni, fase en oposició a la final, més espiritual, fase.

Uns pocs esdeveniments es mostren en el llibre de Apocalipsi com una cosa que passa entre les fases finals de mil·lenni o del Regne de Déu:

⁷ Quan els mil anys es compleixin, Satanàs serà solt de la seva presó, ⁸ i sortirà a enganyar les nacions que estan en els quatre angles de la terra, a Gog i Magog, per tal de reunir per a la batalla, el nombre és tan la sorra del mar. ... ¹¹ I vaig veure un gran tron blanc i al que estava assegut en ell, de la presència la terra i el cel van fugir. I no va ser trobat el lloc d'ells. ¹² I vaig veure els morts, grans i petits, de peu davant Déu, i. I un altre llibre va ser obert, el qual és el llibre de la vida. I els morts van ser jutjats segons les seves obres, per les coses que estaven escrites en els llibres. ¹³ I el mar va lliurar els morts que estaven en ell, i la Mort i l'Hades van lliurar els morts que hi havia en ells. I van ser jutjats, cadascú segons les seves obres. ¹⁴ I la mort i l'Hades van ser llançats a l'estany de foc. Aquesta és la segona mort ¹⁵ I el que no es va trobar inscrit en el llibre de la vida va ser llançat al llac de foc (Apocalipsi 20: 7-8, 11-15) ..

El llibre de Apocalipsi mostra que hi haurà una fase posterior que ve després del regne de mil anys i després de la segona mort:

¹ Vaig veure un cel nou i una terra nova, perquè el primer cel i la primera terra havien deixat d'existir. A més no hi havia més mar. ² I jo Joan vaig veure la ciutat santa, la nova Jerusalem, que baixava del cel, de Déu, disposada com una esposa abillada per al seu marit. ³ I vaig sentir una gran veu del cel que deia: " aquest és el tabernacle de Déu amb els homes, i ell habitarà amb ells, i ells seran el seu poble i Déu mateix estarà amb ells com el seu Déu ⁴ i Déu eixugarà tota llàgrima dels ulls; .. no hi haurà no més mort, ni plor, ni clam. no hi haurà més dolor, perquè les primeres coses van passar ". (Apocalipsi 21: 1-4)

¹ Després em va mostrar un riu net d'aigua de vida, resplendent com cristall, que sortia del tron de Déu i de l'Anyell. ² Al mig del carrer, ia un i altre costat del riu, estava l'arbre de la vida, que produeix 12 fruits, cada arbre que dóna el seu fruit cada mes. Les fulles de l'arbre eren per a la sanitat de les nacions. ³ I no hi haurà més maledicció, i el tron de Déu i de l'Anyell, i els seus servents li serviran. ⁴ Ells veuran el seu rostre, i portaran el nom escrit al front ⁵ no hi haurà allà més nit :. necessiten llum, ni la del sol, perquè Déu el Senyor els il·luminarà. I regnaran pels segles dels segles. (Apocalipsi 22: 1-5)

Observi que aquest regne, que és *després dels* mil anys, inclou els servidors de Déu i dura per sempre. La ciutat santa, que es va preparar al cel, deixarà el cel i baixarà a la terra. Aquest és el començament de la fase final del Regne de Déu. Un temps de no més dolor o sofriment!

Els mansos heretaran la terra (Mateu 5: 5) i totes les coses (Apocalipsi 21: 7). La terra, incloent la Ciutat Santa que estarà sobre ell, serà millor perquè es duran a terme els camins de Déu. Adonar-se que:

⁷ El dilatat del seu imperi i la pau no tindrà fi (Isaïes 9: 7).

És evident que hi haurà un creixement després de la fase final del Regne de Déu ha començat ja que tots obeeixen el govern de Déu.

Aquest serà un temps més gloriós:

⁹ Abans bé, com està escrit: ". Ni l'ull va veure, ni cap orella ha sentit, ni han pujat en cor d'home, són les que Déu ha preparat per als qui l'estimen" ¹⁰ Però Déu ens les va revelar a nosaltres per l'Esperit (1 Corintis 2: 9-10).

És un temps d'amor, alegria i comoditat eterna. Serà un temps fantàstic!

¿No et vol tenir la seva part en ella?

5. Fonts fora del Nou Testament que s'ensenyen el Regne de Déu

Van fer els primers professors de Crist pensen que se suposava que havien de predicar l'Evangeli d'un Regne literal de Déu?

Sí.

Fa anys, en una conferència pronunciada pel professor Bart Ehrman de la Universitat de Carolina del Nord, en repetides ocasions, i correctament, ha destacat que a diferència de la majoria professen els cristians d'avui, Jesús i els seus primers seguidors van proclamar el Regne de Déu. Tot i que la comprensió global del Dr. Ehrman del cristianisme difereix molt de la de l'Església *Continua* de Déu, estem d'acord que l'evangeli del regne és el que Jesús mateix anuncia i els seus seguidors creien. També d'acord en què molts cristians van afirmar avui no entendre això.

El Post-Nova Escripura i Sermó Testament més antic conservat

El Regne de Déu era una part important del que s'afirma que és "el més antic sermó cristià completa que ha sobreviscut" (Holmes MW cristià antic Sermó Els Pares Apostòlics: .. Els textos grecs i Anglès traduccions, 2a ed Baker Books, Grand Rapids, 2004, pàg. 102). Aquesta *antiga Cristiano Sermó* conté aquestes declaracions al respecte:

^{5:51} Vostès saben, germans, que la nostra estada en el món de la carn és insignificant i transitori, però la promesa de Crist és gran i admirable: el descans en la vinguda del regne i la vida eterna.

La declaració anterior mostra que el regne no és d'ara, sinó de venir i ser eterna. D'altra banda, aquest antic sermó diu:

^{6:9} Ara bé, si fins i tot aquests homes justos com aquests no són capaços, per mitjà de les seves pròpies obres de justícia, per salvar els seus fills, ¿quina seguretat tenim d'entrar al Regne de Déu si no som capaços de mantenir el nostre baptisme pura i sense màcula? O qui serà el nostre advocat, si no se'ns ha trobat que tenen treballs amb santedat i justícia ^{9:6} Per tant, estimem-nos els uns als altres, perquè tots puguem entrar al Regne de Déu. ^{11:7} Per tant, si sabem el és just davant de Déu, anem a entrar al seu regne i vam rebre les promeses que "ni orella no ha sentit ni cap ull no va veure, ni l'ull va veure, ni el cor de l'home imaginat."

12: 1 Esperarem, per tant, d'hora en hora, que el Regne de Déu en l'amor i la rectitud, ja que no sabem el dia de l'aparició de Déu. 12:6 diu, el Regne del meu Pare vindrà.

Les declaracions anteriors demostren que es necessita que l'amor a través de vida apropiat, que encara no hem entrat en el Regne de Déu, i que es produeix després que el dia de l'aparició de Déu, és a dir després que Jesús torni de nou. És el regne del Pare i el regne no és només Jesús.

És interessant que el més antic sermó aparentment cristiana que Déu ha permès sobreviure ensenya el mateix Regne de Déu que ensenya el Nou Testament i l'Església *Contínua* de Déu ensenya ara (és possible que pogués ser d'una Església real de Déu, però meu coneixement limitat del grec limita la meva capacitat per fer una declaració més ferma).

Líders de l'Església segon segle i l'Evangelí del Regne

Cal tenir en compte a principis del segle 2nd que Papies, un oient de Juan i un amic de Policarpo i considerat com un sant pels catòlics romans, va ensenyar el regne mil·lenari. Eusebio registra que Papies va ensenyar:

... Hi haurà un mil·lenni després de la resurrecció d'entre els morts, quan es va establir el regnat personal de Crist en aquesta terra. (Fragments de Papies, VI. Veure també Eusebio, Història de l'Església, Llibre 3, XXXIX, 12)

Papías va ensenyar que aquest seria un moment de gran abundància:

De la mateixa manera, [va dir] que un gra de blat produiria 10

mil orelles, i que totes les oïdes tindria deu mil grans, i cada gra produiria deu lliures de farina clara, pura, fina; i que les pomes i les llavors, i l'herba produïrien en proporcions similars; i que tots els animals, s'alimenten a continuació, només en els productes de la terra, es convertiren en pacífica i harmoniosa, i estar en perfecta subjecció a l'home. "[Testimoni va a càrrec d'aquestes coses per escrit per Papies, un ancià, que era un oient de Joan i un amic de Policarpo, en el quart dels seus llibres; per cinc llibres van ser compostos per ell ...] (fragments de Papies, IV)

El Nou Testament després de la *Carta als Corintis* diu:

42: 1-3 Els Apòstols van rebre l'Evangelí per a nosaltres des del Senyor Jesucrist; Jesucrist va ser enviat de Déu. Així llavors Crist és de Déu, i els Apòstols són de Crist. Per tant, tots dos van arribar a la voluntat de Déu segons l'ordre indicat. Per tant, tenint rebut una càrrega, i d'haver estat plenament assegurada per la resurrecció de nostre Senyor Jesucrist i confirmat en la paraula de Déu amb la plena seguretat de l'Esperit Sant, va sortir amb la bona nova que el Regne de Déu vingui.

Policarpo d'Esmirna era un líder dels primers cristians, que era deixeble de Joan, l'últim dels apòstols originals a morir. Policarpo c. 120-135 dC va ensenyar:

Feliços els pobres, i els perseguits per causa de la justícia, perquè d'ells és el Regne de Déu. (Policarpo. Carta als Filipencs, Capítol II. De *Pares Davant-Nicea, Volum 1* com editat per Alexander Roberts i James Donaldson especials. Edition, 1885)

Sabent, doncs, que "Déu no pot ser burlat," hem de caminar com és digne del seu manament i la glòria ... Doncs és així que han de ser separats dels desitjos que són al món, ja que "cada milita en contra de la luxúria l'esperit; "i" ni els immorals, ni els efeminats, ni els que es fan fora amb homes, heretaran el regne de Déu ", ni els que fan coses inconsistentes i impròpia. (Ibid, Capítol V)

Vegem a continuació, li servim amb por, i amb tot respecte, com ell mateix ens ha manat, i com els apòstols que van predicar l'Evangelí a nosaltres, i els profetes que van anunciar per endavant la vinguda del Senyor. (Ibid, Capítol VI)

Igual que altres en el Nou Testament, Policarpo va ensenyar que els interruptors, no els manaments justos, heretaran el Regne de Déu.

També es va afirmar el següent d'haver estat ensenyat per Policarpo:

I en el següent dia de repòs, va dir; "Sentiu meu exhortació, estimats fills de Déu. Et vaig conjurar quan els bisbes eren presents, i ara de nou exhorto a tots a caminar amb decòrum i amb dignitat en el camí del Senyor ... *vosaltres rellogte*, i una altra vegada *Sigueu llestos, no deixin que els seus cors no es carreguin*, el manament nou sobre l'amor cap a un cap a l'altre, el seu adveniment de cop i volta es manifesten com d'un llamp ràpid, el gran judici pel foc, la vida eterna, el seu regne immortal. I totes les coses que s'ensenyen de Déu sabeu, quan escudriñeu les Escripures inspirades, grava amb la ploma de l'Esperit Sant en els seus cors, que els manaments poden romandre en vostè indeleble. ' (La vida de Policarpo, Capítol 24. JB Lightfoot, El Apostòlica Pares, vol. 3.2, 1889, pp. 488-506)

Melitó de Sardes, que era una Església de líder que Déu, c. 170 dC, va ensenyar:

I també la llei publicada en l'Evangelí, el vell en la novetat, tant sortida a la llum costat de Zion i Jerusalem; i el manament emès en la gràcia i el tipus en el producte acabat, i el be en el Fill, i les ovelles en un home, i l'home a Déu ...

Però l'evangelí es va convertir en l'explicació de la llei i la seva

compliment, mentre que l'església es va convertir en el magatzem de la veritat ...

Aquest és el que ens ha lliurat de l'esclavitud a la llibertat, de la foscor a la llum, de la mort a la vida, de la tirania en un regne etern. (. Melito Homilia sobre la Pasqua Versos 7,40, 68. La traducció del kerux: .. El Diari de Teologia en línia <http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp>)

Per tant, el Regne de Déu era conegut per ser alguna cosa etern, i no simplement el corrent cristiana o església catòlica i va incloure la llei de Déu.

Un altre segon escrit a mitjans de finals del segle exhorta la gent a mirar cap al regne;

Per tant, que ningú de vostès ja dissimular ni mirar cap enrere, però s'acosta a gust a la bona nova del Regne de Déu. (Climent Romà. Reconeixements, Llibre X, Capítol XLV. Extret de Pares Davant-Nicea, Volum 8. Editat per Alexander Roberts i James Donaldson especials. Edition, 1886)

A més, tot i que pel que sembla no va ser escrit per un a l'església veritable, la segona meitat del segle escrit titulat *El Pastor d'Herma*s en la traducció per Roberts i Donaldson utilitza l'expressió "Regne de Déu" catorze vegades.

Els veritables cristians, i fins i tot moltes Crist només professar, sabien alguna cosa sobre el Regne de Déu en el segle II.

Fins i tot la Catòlica i Ortodoxa Oriental Sant Ireneu entén que després de la resurrecció, els cristians entrar al Regne de Déu. Note el que ell va escriure, c. 180 DC:

Per a tal és l'estat d'aquells que han cregut, ja que en ells, mora contínuament l'Esperit Sant, que va ser donada per ell en el baptisme, i està retengut pel receptor, si camina a la veritat i la santedat i la justícia i en la perseverança. Per a aquesta ànima té una resurrecció en què creuen, l'òrgan que rep l'ànima de nou, i juntament amb ell, pel poder de l'Esperit Sant, sent aixecat i entrar al Regne de Déu. . (Ireneu, Sant, Bisbe de Lió Traduït de l'armeni per Armitage Robinson La Demostració de la predicació apostòlica, Capítol 42. Wells, Somerset, 1879. Com es va publicar a la societat per promoure el coneixement cristià NOVA YORK octubre: .. The Macmillan CO, 1920).

Els problemes en el segon i tercer segle

Malgrat la seva àmplia acceptació, al segle II, un líder apòstata contra la llei anomenat Marción es va aixecar. Marción va ensenyar en contra de la llei de Déu, dissabte, i el Regne literal de Déu. Tot i que va ser denunciat per Policarpo i altres, va tenir contacte amb l'Església de Roma des de fa força temps i semblava tenir influència allà.

En el segon i tercer segles, alegoristas s'estan establint a Alexandria (Egipte). Molts alegoristas es van oposar a la doctrina de la vinguda del regne. Observi l'informe sobre alguns d'aquests alegoristas:

Dionisio va néixer d'una família pagana noble i rica a Alexandria, i va ser educat en la seva filosofia. Va deixar les escoles paganes per esdevenir un deixeble d'Orígenes, a qui va succeir en el càrrec de l'escola catequètica d'Alexandria ...

Clemente, Orígenes, i l'escola gnòstica estaven corrompent les doctrines dels oracles sagrats per les seves interpretacions fantasioses i al·legòriques ... que obtenen per a si el nom de "alegoristas." Nepote combatut públicament els alegoristas, i ha sostingut que hi haurà un regne de Crist a la terra ...

Dionisio disputa amb els seguidors de Nepote, i pel seu compte ... "Tal estat de coses com ara existeix al Regne de Déu." Aquesta és la primera menció del regne de Déu existent en l'estat actual de les esglésies ...

Nepote va reprendre el seu error, el que demostra que el Regne del cel no és al·legòrica, però és la vinguda del regne literal de nostre Senyor en la resurrecció a la vida eterna ...

Així que la idea del regne que ve en l'estat actual de les coses es va concebre i va donar a llum a l'escola gnòstica de alegoristas a Egipte, AD 200 i 250, un segle abans que els bisbes de l'imperi va arribar a ser considerat com ocupants del tron ...

Clemente va concebre la idea del Regne de Déu com un estat de veritable coneixement mental de Déu. Orígenes va posar endavant com un significat espiritual amagat a la carta de plana de Escripures. (Ward, Henry Dana L'Evangeli del Regne :. Un regne no d'aquest món, no en aquest món, sinó arribar al País del Cel, de la resurrecció dels morts i de la restauració de totes les coses Publicat per Claxton, Remsen i Haffelfinger, 1870, pp. 124-125)

Així, mentre el bisbe Nepote va ensenyar l'Evangeli del Regne de Déu, els alegoristas van tractar d'arribar a un fals, menys literal, la comprensió de la mateixa. Bisbe Apol·linar de Hieràpolis també va tractar de lluitar contra els errors dels alegoristas gairebé al mateix temps. Els qui de veritat en l'Església de Déu es va posar a la veritat del Regne literal de Déu en la història.

Herbert W. Armstrong va ensenyar l'Evangeli del Regne, Plus

Al segle ²⁰ el mort Herbert W. Armstrong va escriure:

Perquè *van rebutjar* l'Evangeli de Crist. . . , El món va haver de suplantar a una altra cosa al seu lloc. Ells van haver d'inventar una *falsificació* pel que hem sentit en el regne de Déu es parla simplement com un tòpic bastant - un bon sentiment en els cors humans - reduint a una RES etèria, irreal! D'altres han falsejat que la "església" és el regne. . . El profeta Daniel, que va viure 600 anys abans de Crist, sabia que el Regne de Déu era un veritable regne - un govern en el poder sobre la gent literals sobre la terra. . .

Aquí. . . és l'explicació del que el Regne de Déu és de Déu: "I en els dies d'aquests reis ..." - s'està parlant aquí dels deu dits dels peus, en part de ferro i en part d'argila fràgil. Això, mitjançant la connexió amb la profecia de Daniel 7 i Apocalipsi 13 i 17, es fa referència a la nova Estats Units d'Europa que ara s'està formant. . . davant els seus propis ulls! Apocalipsi 17:12 fa clar el detall que serà una unió de deu reis o regnes que (Rev. 17: 8) haurà de ressuscitar l'antic imperi romà. . .

Quan Crist vingui, ell ve com a Rei de reis, governant tota la terra (Apocalipsi 19: 11-16); i SU KINGDOM-- *el REGNE DE DÉU* --said Daniel, és consumir tots aquests regnes mundans. Apocalipsi 11:15 diu que en aquestes paraules: "Els regnes del món *han vingut a ser* els regnes de nostre Senyor i del seu Crist, i regnarà pels segles dels segles"! Aquest és el regne de Déu. És la fi dels actuals governs - si, i fins i tot els Estats Units i les nacions britàniques. A continuació, es convertiran en els regnes - - Els Governes del Senyor Jesucrist, llavors REI de reis sobre tota la terra. Això fa completament PLA el fet que el Regne de Déu és un govern literal. Tot i que l'Imperi caldeo ser un UNIT - tot i que l'Imperi Romà era un REGNE - pel que el Regne de Déu és un govern. És a prendre el govern de les nacions del món. Jesucrist va néixer per ser un rei - una regla! . . .

El mateix Jesucrist que caminava pels turons i valls de la Terra Santa i els carrers de Jerusalem fa més de 1.900 anys es ve una altra vegada. Va dir que vindria una altra vegada. Després que va ser crucificat, Déu li va aixecar dels morts després de tres dies i tres nits (. Mateu 00:40; Fets 02:32; I Cor 15: 3-4.). Va ascendir al tron de Déu. Seu del Govern de l'univers (Fets 1: 9-11; Heb. 1: 3; 8: 1; 10:12; Rev. 3:21).

Ell és el "noble" de la paràbola, que se'n va anar al Tron de Déu - el "país llunyà" - per a ser coronat com a Rei de reis sobre totes les nacions, i després per tornar a la terra (Lluc 19: 12-27).

Un cop més, ell està al cel fins que els "temps de la restauració de totes les coses" (Fets 3: 19-21). *La restitució* significa restaurar a un estat anterior o condició. En aquest cas, la restauració de govern de Déu a la terra, i per tant, la restauració de la pau mundial, i les condicions utòpiques.

Actual turbulència mundial, l'escalada de guerres i conteses culminarà en problemes món tan gran que, si Déu no intervé, cap carn se salvaria amb vida (. Mateu 24:22). En el seu punt culminant quan molt demora pugui causar un raig de tota la vida de d'aquest planeta, Jesucrist tornarà. Aquest cop ve com Déu divina. Ell ve de tot el poder i la glòria del Creador univers-decisió. (. Mateu 24:30 ;. 25:31) Ell ve com "Rei de reis i Senyor de senyors" (Ap 19:16), per establir súper govern mundial i governar totes les nacions "amb una vara de ferro "(Apocalipsi 19:15, 12: 5). . .

Crist no desitjada?

Però la humanitat cridarà d'alegria, i li dóna la benvinguda a l'èxtasi i l'entusiasme frenètic - fins i tot les esglésies de la cristiandat tradicional?

No ho faran! Ells creuen que, a causa dels falsos ministres de Satanàs (II Cor. 11: 13-15) els han enganyat, que ell és l'Anticrist. Les esglésies i les nacions seran enutjats en la seva vinguda (Apocalipsi 11:15 amb 11:18), i les forces militars en realitat es tracten de lluitar contra ell per destruir (Rev. 17:14)!

Les nacions participaran a la batalla culminant de la vinguda III Guerra Mundial, amb el front de batalla a Jerusalem (Zac. 14: 1-2) i llavors Crist tornarà. En el poder sobrenatural que va a "lluitar contra aquelles nacions" que lluiten contra ell (versicle 3). Ell serà totalment derrotat (Rev. 17:14)! "Els seus peus en aquell dia sobre la muntanya de les Oliveres", a molt curta distància cap a l'est de Jerusalem (Zac. 14: 4). (HW Armstrong. El misteri de l'Edat, 1984)

La Bíblia declara que Jesús tornarà i ell guanyarà, però, molts combatrà

contra Ell (Apocalipsi 19:19). Molts reclamar (d'acord amb la incomprensió de la profecia bíblica, però en part a causa dels falsos profetes i místics) que el retorn de Jesús és l'Anticrist final!

El següent és també d'Herbert Armstrong:

La veritable religió - la veritat de Déu habilitat amb l'amor de Déu impartida per l'Esperit Sant ...
goig inefable de conèixer Déu i Jesucrist - de conèixer la veritat! -, I la calor de l'amor diví de Déu ...

Els ensenyaments de la veritable Església de Déu són simplement les de "viure de tota paraula" de la Santa Bíblia ...

Els homes es desviaran de la manera d' "arribar" a la manera de "donar" - camí de l'amor de Déu.

Una nova civilització ni ara agafada la terra! (Ibid)

La nova civilització és el Regne de Déu. Proclamant que nova civilització que està per venir i estar basada en l'amor és una part important del que el veritable evangeli del regne que Jesús i els seus seguidors van ensenyar es tracta. I això és una cosa que nosaltres a l'Església de Déu predica *Contínua* així.

Herbert Armstrong es va adonar que Jesús ensenyava que la societat humana,

fins i tot quan es pensa que vol obeir, ha rebutjat la 'manera donar' de la vida, el camí de l'amor. Gairebé ningú sembla comprendre adequadament el significat del que Jesús ensenyava.

La salvació a través de Jesús és part de l'Evangeli

Ara alguns que han llegit fins aquí, probablement es pregunten sobre la mort i el paper de Jesús a la salvació. Sí, això és part de l'Evangeli que el Nou Testament i Herbert W. Armstrong va escriure sobre tots dos.

El Nou Testament mostra l'evangeli inclou la salvació a través de Jesús:

¹⁶ Perquè no m'avergonyeixo de l'evangeli de Crist, ja que és el poder de Déu per a salvació a tot aquell que creu, al Jueu primerament i també el grec (Romans 1:16).

⁴ Però els que van ser escampats anaven per tot arreu anunciant la paraula. ⁵ Per això Felip, descendint a la ciutat de Samaria, els predicava Crist. ... ¹² Però quan van creure a Felip, que anunciava la bona nova del Regne de Déu i el nom de Jesucrist, tant homes com dones es van

batejar. ... ²⁵ I quan van haver testificat i parlat la paraula del Senyor, es van tornar a Jerusalem anunciant l'evangeli en moltes poblacions dels samaritans. ²⁶ Un àngel del Senyor va parlar a Felip ... ⁴⁰ Felip es trobà a Asdod. I de pas, l'evangeli en totes les ciutats, fins que va arribar a Cesarea. (Fets 8: 4,5,12,25,26,40)

¹⁸ els va predicar Jesús i la resurrecció. (Fets 17:18)

³⁰ Llavors Pau va romandre dos anys sencers en una casa llogada, i rebia a tots que a ell venien, ³¹ **predicant el regne de Déu i ensenyant el que és del Senyor Jesucrist** amb tota llibertat, sense impediment. (Fets 28: 30-31)

Observi que la predicació inclòs Jesús i el regne. Per desgràcia, una adequada comprensió de l'Evangeli del Regne de Déu tendeix a faltar en els ensenyaments de les esglésies greco-romanes.

En realitat, per ajudar-nos a ser part d'aquest regne, Déu estimava els éssers humans pel tant que va enviar Jesús a morir per nosaltres (Joan 3: 16-17).

L'Evangeli del Regne és el que necessita el món, però ...

No obstant això, molts líders mundials, incloses les religioses, creuen que serà la cooperació humana internacional que portarà la pau i la prosperitat, i no el Regne de Déu. I mentre que tindran alguns èxits temporals, que no només no va tenir èxit, els seus esforços humans en última instància, portar el planeta Terra fins al punt que faria la vida insostenible si Jesús no va tornar a establir el seu regne. Aquest és un evangeli fals.

Molts en el món estan tractant d'armar un pla internacional de Babilònia semi-religiosa per posar en un nou ordre mundial en el segle ²¹. Això és una cosa que l'Església de Déu *Continua* ha denunciat des de la seva creació i té previst seguir denunciant. Atès que el Satanàs va enganyar a Eva per caure en una versió del seu Evangeli fa gairebé 6.000 anys (Gènesi 3), els éssers humans han cregut que ells saben millor que Déu el que farà que ells i el món millor.

D'acord amb la Bíblia, que prendrà una combinació d'un líder militar a Europa (anomenat el Rei del Nord, també anomenada la bèstia d'Apocalipsi 13: 1-10), juntament amb un líder religiós (anomenat el fals profeta, també anomenat el Anticrist final i la bèstia de dues banyes de Apocalipsi 13: 11-17) des de la ciutat de les set turons (Apocalipsi 17: 9,18) per portar en un 'Babilònia' (Apocalipsi 17 i 18) ordre mundial. Tot i que la humanitat necessita el retorn de Crist i l'establiment del seu regne, molts en el món no va a prestar atenció a aquest missatge al segle ^{21-st} que seguiran creient diverses versions de fals evangeli de Satanàs. Però el món rebrà un testimoni.

Recordem que Jesús va ensenyar:

¹⁴ I aquest evangeli del regne serà predicat a tot el món, per testimoni a totes les nacions, i llavors vindrà la fi. (Mateu 24:14)

Observi que l'evangeli del regne arribarà al món com a testimoni, llavors vindrà la fi.

Hi ha diverses raons per això.

Una és que Déu vol que el món senti el veritable evangeli abans del començament de la Gran Tribulació (que es mostra per iniciar en Mateu 24:21). Per aquest motiu el missatge de l'Evangeli és alhora testimoni i un advertiment (cf. Ezequiel 3; Amos 3: 7).

Una altra és que l'essència del missatge serà contrària als punts de vista de la creixent bèstia, rei de la potència del Nord, juntament amb el fals profeta, l'anticrist final. Bàsicament prometen la pau a través de l'esforç humà, sinó que donarà lloc a la final (Mateu 24:14) i destrucció (cf. 1 Tessalonicencs 5: 3).

A causa que els signes i prodigis falsos associats amb ells (2 Tessalonicencs 2: 9), la majoria al món triaran a creure una mentida (2 Tessalonicencs 2: 9-12) en lloc del missatge de l'Evangelí. A causa de condemnes indegudes del regne mil·lenari de Déu pels catòlics romans, ortodoxos orientals, luterans i altres, molts afirmen erròniament que el missatge de l'evangelí mil·lenari del Regne de Déu és l'evangelí fals associat amb l'Anticrist.

Els cristians fidels de Filadèlfia (Apocalipsi 3: 7-13) hi haurà proclamant l'evangelí del regne mil·lenari, així com dir-li al món el que certs líders mundans (incloent la bèstia i el fals profeta) serà de fins.

Donaran suport dir-li al món el missatge que la bèstia, el rei de la potència del Nord, juntament amb el fals profeta, l'Anticrist final, en última instància, va a destruir (juntament amb alguns dels seus aliats) els EUA i els anglo-nacions del Regne Unit, Canadà, Austràlia i Nova Zelanda (Daniel 11:39) i que arribaran poc després de destruir un / confederació àrab islàmic (Daniel 11: 40-43), funcionen com a instruments dels dimonis (Revelació 16: 13-14), i en última instància, lluitar contra Jesucrist al seu retorn (Apocalipsi 16:14; 19: 19-20). Els de Filadèlfia fidels (Apocalipsi 3: 7-13) estarà anunciant que el regne mil·lenari estarà disponible molt aviat. Això probablement generaria molta cobertura dels mitjans de comunicació i contribuir al compliment de Mateu 24:14.

El "evangelí fals 'que proclamen els líders mundials (possiblement d'algun" nou "tipus de màxim líder d'Europa, juntament amb un pontífex compromesa que va a *reclamar* una forma de catolicisme) no com aquesta, que no vol que el món aprengui el que realment es do (i fins i tot pot no creure ells mateixos en un primer moment, cf. Isaïes 10: 5-7). Ells i / o els seus partidaris també és probable que falsament ensenyen que els fidels de Filadèlfia es abraçar una doctrina (mil·lenarisme) de la vinguda de l'anticrist. Siguin quines siguin les condemnes que ells i / o els seus seguidors fan cap als fidels de Filadèlfia i l'Església de Déu *Contínua* donarà lloc a la persecució (Daniel 11: 29-35; Apocalipsi 12: 13-15). Això també donarà lloc a la final del començament de la Gran Tribulació (Mateu 24:21; Daniel 11:39; cf. Mateu 24: 14-15; Daniel 11:31), així com un temps de protecció per als fidels de Filadèlfia cristians (Apocalipsi 03:10, 12: 14-16).

La bèstia i el fals profeta tractaran força, xantatge econòmic, signes, prodigis mentiders, l'assassinat i altres pressions (Apocalipsi 13: 10-17; 16: 14; Daniel 7:25, 2 Tessalonicencs 2: 9-10) per tenir un control . Els cristians li demanaran:

¹⁰ "Fins quan, Senyor, sant i veritable, no jutges i vinguis nostra sang en els quals habiten a la terra?" (Apocalipsi 06:10)

Al llarg dels segles, el poble de Déu s'han preguntat, "Quant de temps passarà fins que Jesús torni?"

Encara no sabem el dia ni l'hora, s'espera que el retorn de Jesús (i el regne mil·lenari de Déu va establir) al segle ²¹ sobre la base de moltes escriptures (per exemple, Mateu 24: 4-34; Salm 90: 4; Osees 6: 2; Lluç 21: 7-36; Hebreus 1: 1-2; 4: 4,11; 2 Pere 3: 3-8; 1 Tessalonicencs 5: 4), estan complint algunes parts de les que veiem ara.

Si Jesús no intervé, el món haurà aniquilat tota la vida:

²¹ perquè hi haurà llavors una gran tribulació, com no n'hi ha hagut des del principi del món fins ara, no, ni n'hi haurà ²² i si aquells dies no fossin escurçats, ningú seria excepte .; mes per causa dels escollits, aquells dies seran escurçats. (Mateu 24: 21-22)

²⁹ Immediatament després de la tribulació d'aquells dies, el sol s'enfosquirà, i la lluna ja no farà claror; i les estrelles cauran del cel, i seran sacsejats les potències del cel. ³⁰ Llavors apareixerà la senyal del Fill de l'home apareixerà en el cel, i llavors totes les tribus de la terra faran plorar, i veuran el Fill de l'Home venint sobre els núvols del cel amb poder i gran glòria.³¹ i enviarà els seus àngels amb gran veu de trompeta, i s'ajuntaran als seus escollits dels quatre vents, des d'un extrem del cel fins a l'altre. (Mateu 24: 29-31)

El Regne de Déu és el que el món necessita.

Ambaixadors per al Regne

Quin és el seu paper en el Regne?

En aquest moment, si vostè és un veritable Cristià, vostè ha de ser un ambaixador de la mateixa. Noti el que l'apòstol Pau va escriure:

²⁰ Així ^{que}, som ambaixadors de Crist, com si Déu pregués per mitjà de nosaltres; us preguem en nom de Crist: Reconcilieu-vos amb Déu. (2 Corintis 5:20)

¹⁴ Estigueu, doncs, fermes, cenyits els vostres lloms amb la veritat, vestits amb la cuirassa de justícia, ¹⁵ i calçats els peus amb l'aprest de l'evangeli de la pau; ¹⁶ Sobretot, preneu l'escut de la fe amb la qual vostè serà capaç de apagar tots els dards de foc del maligne ¹⁷ i preneu l'elm de la salvació, i l'espasa de l'Esperit, que és la paraula de Déu ;. ¹⁸ pregueu en tot moment amb tota pregària i súplica en l'Esperit, i vetllant en això amb tota perseverança i súplica per tots els sants- ¹⁹ i per a mi, que sigui donada paraula per a mi, perquè en obrir la boca amb confiança per fer notori el misteri de l'evangeli, ²⁰ pel qual sóc ambaixador a cadenes; que, pel que parli amb força, com he de parlar. (Efesis 6: 14-20)

Què és un ambaixador *Merriam-Webster* té la següent definició ?:

1: un enviat oficial; *en especial:* un agent diplomàtic del més alt rang acreditat a un govern estranger o sobirà com a representant resident del seu propi govern o sobirà o designat per a una missió diplomàtica especial i sovint temporals

2 a: un representant autoritzat o missatger

Si vostè és un veritable Cristià, vostè és un enviat oficial, per Crist! Noti el que l'apòstol Pere va escriure:

⁹ Però vostès són llinatge escollit, real sacerdoci, nació santa, poble que, perquè anuncieu les virtuts d'aquell que us ha cridat de les tenebres a la seva llum admirable, ¹⁰ que en un altre temps no éreu poble, però ara està el poble de Déu, que no havien rebut misericòrdia, però ara heu assolit misericòrdia. (1 Pere 2: 9-10)

Com a cristians, hem de ser part d'una nació santa.

Què nació és ara sant?

Així, per descomptat cap dels regnes d'aquest món, però que en última instància, seran part del regne de Crist (Apocalipsi 11:15). És la nació de Déu, el seu regne que és sant.

Com ambaixadors, que normalment no involucrem en la política directes de les nacions d'aquest món. Però hem de viure el camí de la vida de Déu ara. En fer això, és millor que aprendre per què els camins de Déu són els millors, de manera que en el seu regne podem ser reis i sacerdots i regnar amb Crist a la terra;

⁵ Al qui ens estima, i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang, ⁶ i ens ha fet reis i sacerdots per al seu Déu i Pare, a ell sigui la glòria i el poder pels segles dels segles. Amén. (Apocalipsi 1: 5-6)

¹⁰ I han fet reis i sacerdots per al nostre Déu; I regnarem sobre la terra. (Apocalipsi 05:10)

Un aspecte futur de la que serà l'ensenyament dels que són mortals després de caminar en els camins de Déu:

¹⁹ Per al poble habitarà a Sió, a Jerusalem; Vostè plorarà més. Serà molt S'apiadarà de tu a la veu del teu clam; Quan la senti, et respondrà. ²⁰ I encara que el Senyor li dóna el pa d'adversitat i aigua d'angoixa, No obstant això, els seus professors no serà traslladat a un racó més, però els seus ulls veuran als teus mestres. ²¹ Els teus oïdes escoltaran una paraula darrere de tu, dient: "Aquest és el camí, camineu per ell," Cada vegada que es gira a la dreta ni sempre que s'activa a l'esquerra. (Isaïes 30: 19-21)

Mentre que això és una profecia per al regne mil·lenari, en aquesta època els cristians han d'estar preparats per a ensenyar:

¹² ... a hores d'ara ja haurien de ser mestres (Hebreus 5:12)

¹⁵ sinó Santifiqueu al Senyor Déu en els vostres cors, i estigueu sempre preparats per donar una resposta a tothom qui us demani raó de l'esperança que hi ha en tu amb mansuetud i temor (1 Pere 3:15, RV).

La Bíblia mostra que molts dels més fidels cristians, just abans de l'inici de la Gran Tribulació, instruïran molts;

³³ I els de les persones que han d'instruir a molts (Daniel 11:33)

Així, aprenent, creixent en gràcia i coneixement (2 Pere 3:18), és una cosa que hem de fer ara. Part del seu paper en el Regne de Déu ha de ser capaç d'ensenyar. I per als més fidels, de Filadèlfia (Apocalipsi 3: 7-13), els cristians, això serà també la de suport al testimoniatge evangèlic important abans del començament del regne mil·lenari (cf. Mateu 24:14).

Després d'establir el Regne de Déu, el poble de Déu seran utilitzades per ajudar a restaurar un planeta malmès:

¹² I els teus s'edificaran les ruïnes antigues; Aixecarà els fonaments de moltes generacions; I seràs anomenat reparador de portells, restaurador de calçades per a habitar. (Isaïes 58:12)

Per tant, el poble de Déu que van viure el camí de Déu en aquesta edat, serà més fàcil per a les persones que habiten a les ciutats (i en altres llocs) durant aquest temps de restauració. El món serà veritablement un lloc millor. Hem de ser ambaixadors de Crist ara, de manera que també pot servir al seu regne.

El veritable missatge de l'Evangeli és transformativa

Jesús va dir: "Si esteu en la meua paraula, realment sereu deixebles meus; 32 i coneixereu la veritat, i la veritat us farà lliures." (Joan 8: 31-32). El coneixement de la veritat sobre l'Evangeli del Regne de Déu ens allibera d'estar atrapat en les falses esperances d'aquest món podem donar suport audaçment un pla que funcioni per Déu el pla de Satanàs ha enganyat a tothom (Apocalipsi 12: 9) i el Regne de Déu és la veritable solució. necessitem reposar durant i defensar la veritat (Joan 18:37).

El missatge de l'Evangeli és més sobre la salvació personal. La bona notícia del Regne de Déu ha de transformar una a aquesta edat:

2 I no us conformeu a aquest segle, transformar i mig

la renovació del vostre enteniment, perquè comproveu quina sigui la bona, agradable i perfecta voluntat de Déu. (Romans 12: 2)

Els veritables cristians es transformen per servir a Déu i als altres:

22 Servents, obeïu en tot els vostres amos segons la carn, no servint al ull, com els homes que volen agradar, però amb sinceritat de cor, tement a Déu. 23 I tot el que fa, ho fa de cor, com per al Senyor i no pels homes, 24 sabent que el Senyor rebreu la recompensa de l'herència; per servir a Crist el Senyor. (Colossencs 3: 22-24)

28 Per tant, ja que vam rebre un regne que és incommovible, tinguem gratitud, i mitjançant ella servim a Déu agradándole amb temor i reverència. (Hebreus 00:28)

Els veritables cristians viuen de manera diferent del món. Acceptem les normes de Déu sobre el món del que és correcte i l'incorrecte. El just viurà per la fe (Hebreus 10:38), ja que es necessita fe per viure el camí de Déu en aquesta era. Cristians eren considerats tan diferent del món en què vivien, que la seva manera de vida es refereix com "el Camí" en el Nou Testament (Fets 9: 2; 19: 9; 24: 14,22). El món viu egoïstament, sota el domini de Satanàs, en el que s'ha anomenat "el camí de Caín" (Judes 11).

L'Evangeli del Regne de Déu és un missatge de la justícia, l'alegria i la pau (Romans 14:17). La paraula profètica, ben entesa, és reconfortant (cf. 1 Corintis 14: 3; 1 Tessalonicencs 4:18), sobretot quan veiem el crumble món (cf. Lluc 21: 8-36). La veritable forma de vida cristiana condueix a l'abundància espiritual i benediccions físiques (Marc 10: 29-30). Això és part de la raó per qui la viuen entenen que el món necessita el Regne de Déu. Els cristians són ambaixadors del Regne de Déu.

Cristians és l'esperança que l'espiritual, no la física, tot i que vivim en un món físic (Romans 8: 5-8). Tenim la "esperança de l'Evangeli" (Colossencs 1:23). Això és una cosa que els primers cristians van entendre que molts que professen Jesús avui en dia no comprenen veritablement.

6. esglésies grecoromanes ensenyen el Regne és important, però ...

Les esglésies grecoromanes creuen que ensenyar als aspectes del Regne de Déu, però tenen problemes per comprendre realment el que realment és, per exemple, l'Enciclopèdia Catòlica ensenya això sobre el regne .:

Crist ... A cada etapa del seu ensenyament l'adveniment d'aquest regne, els seus diversos aspectes, el seu significat precís, la forma en què es vol assolir, formen l'element bàsic dels seus discursos, tant és així que el seu discurs es diu "l'evangeli del regne" ... van començar a parlar de l'Església com "el regne de Déu"; cf. Col., I, 13; I Tes, II, 12 .; Ap, I, 6, 9 .; v, 10, etc ... que vol dir

que l'Església com a institució divina ... (Papa H. Regne de Déu. L'Enciclopèdia Catòlica, Tom VIII. 1910).

Tot i això ha assenyalat que "Col., I, 13; I Tes, II, 12 .; Ap, I, 6, 9 .; v, 10, "si va a mirar cap amunt, es troba que no és un d'aquests versos diuen res sobre ***'Església*** és el Regne de Déu. Ells ensenyen als creients seran part del Regne de Déu o que és el regne de Jesús. La Bíblia adverteix que molts podrien canviar l'evangeli o convertir a un altre, un fals (Gàlates 1: 6-9). Malauradament, els diversos han fet això.

Jesús va ensenyar: "Jo sóc el camí, la veritat i la vida. Ningú no arriba al Pare si no és per mi "(Joan 14: 6). Pedro va ensenyar: "Ni hi ha salvació en cap altre, perquè no hi ha un altre nom sota el cel donat als homes, en què puguem ser estalvis" (Fets 4:12). Pere digué a Jueus tots han de tenir la fe per penedir-se i acceptar a Jesús per ser fora de perill (Fets 2:38).

En contrast amb això, Francisco ha ensenyat que els ateus, sense Jesús, poden ser salvats per les bones obres! També ensenya que els Jueus es poden guardar sense acceptar Jesús! A més, ell i alguns grecoromans també semblen tenir en compte que una versió no bíblic de "Maria" és una clau per a l'Evangeli, així com una clau per a la unitat ecumènica i interreligiosa. Lamentablement, ells i altres no entenen la importància de Jesús i el veritable Evangeli del Regne de Déu. Molts estan promovent falsos evangelis.

Molts desitgen caminar per la vista i tenir fe en el món. El Nou Testament ensenya que els cristians han de mirar més amunt:

2 Poseu la mira en les coses de dalt, no en les de la terra. (Colossencs 3: 2)

7 Per nosaltres caminem per la fe, no per vista. (2 Corintis 5: 7)

No obstant això, el Papa Pius XI, bàsicament, va ensenyar a caminar per la vista de la seva església:

... L'Església Catòlica ... és el regne de Crist a la terra. (Encíclica de Pius *Quas primeres* com es cita a Kramer P. El diable de la batalla final. Publicacions Bon Consell, 2002, pàg. 73).

Els *CatholicBible101* diu la pàgina web, "el Regne de Déu es va establir a la terra per mitjà de Jesucrist en l'any 33 dC, en la forma de la seva Església, dirigit per Peter ... l'Església Catòlica." Però el Regne mil·lenari de Déu no està encara aquí ni és l'Església de Roma, però serà a la terra.

L'Església de Roma ensenya amb tanta força contra una ràpida vinguda del regne terrenal mil·lenari de Déu que és bàsicament l'únic "doctrina de l'Anticrist" que apareix en el *Catecisme oficial de l'Església Catòlica*:

676 Aquesta impostura de l'Anticrist ja comença a prendre forma al món cada vegada que es fa la reclamació de realitzar dins de la història que l'esperança messiànica que només pot aconseguir-se sinó més enllà la història a través del judici escatològic. L'Església ha rebutjat fins i tot en la seva forma d'aquesta falsificació del Regne futur amb el nom de mil·lenarisme ... (Catecisme de l'Església Catòlica. Imprimatur potest + Joseph Ratzinger. Doubleday, Nova York 1995, pàg. 194)

Lamentablement, els que estan d'acord amb que tindrà grans problemes amb la proclamació de l'Evangeli del Regne de Déu en el final. Alguns prendran mesures contra els terribles proclamar-(Daniel 7:25; 11: 30-36).

No obstant això, es podria pensar, no va a tots els que professen Jesús com a Senyor sigui en el regne? No, no ho seran. Note el que Jesús va dir:

²¹ "No tot el que em diu: Senyor, Senyor, entrarà al Regne del cel, sinó el qui fa la voluntat del meu Pare del cel. ²² Molts em diran en aquell dia: Senyor, Senyor, tingueu no profetitzat en el teu nom, tirem fora dimonis en el teu nom, i fet moltes meravelles en el teu nom ²³ i els diré:" Mai us vaig conèixer;?! aparteu-vos de mi, executors de maldat " (Mateu 7: 21-23)

L'apòstol Pau va assenyalar el "misteri de la iniquitat" "ja era a la feina" (2 Tessalonicencs 2: 7) en el seu temps. Aquest desordre també es relaciona amb alguna cosa que la Bíblia adverteix contra en els últims temps que es diu "Misteri, Babilònia la Gran" (Apocalipsi 17: 3-5).

El "misteri de la iniquitat" es relaciona amb els cristians profesantes que creuen que no necessiten mantenir Deu llei manament de Déu, etc., i hi ha tantes excepcions acceptables per a ell i no són formes acceptables de penitència per trencar de / o / o de Déu la llei, per la qual cosa abans que es pensi que té una forma de la llei de Déu, que no estan a una forma de cristianisme que Jesús o els seus apòstols reconeixerien com a legítim.

Els grecoromans són com els fariseus que va violar els manaments de Déu, però van afirmar les seves tradicions fan això acceptable-Jesús va denunciar que l'enfocament (Mateu 15: 3-9)! Isaïes també va advertir que les persones que diuen ser es rebel·laria de Déu contra la seva llei (Isaïes 30: 9). Aquesta rebel·lió sense llei és una cosa que, per desgràcia, veiem això en l'actualitat.

Un altre "misteri" sembla que l'Església de Roma sembla creure que els seus militaristes agendes ecumèniques i interreligioses conduiran a la pau i una versió no bíblica del Regne de Déu a la terra. Escriptura adverteix contra una unitat ecumènica procedent que s'ensenya a voluntat, durant uns anys, tenir èxit (nota: la *Bíblia de Jerusalem*, una traducció catòlica aprovada, es mostra):

⁴ Es prosternaren davant del drac que havia donat autoritat a la bèstia seu; i van adorar davant de la bèstia, dient: Qui com la bèstia? Qui pot lluitar contra ella ⁵ La bèstia se li va permetre a la boca les seves ostentacions i blasfèmies i estar actiu durant quaranta-dos mesos ;? ⁶ i amb la boca seves blasfèmies contra Déu, contra el seu nom, la seva botiga del cel i tots els que estan a l'abric . hi ha ⁷ se li va permetre fer guerra contra els sants i vèncer-los, i se li va donar poder sobre tota tribu, poble, llengua i nació; ⁸ i totes les persones del món adoraran, és a dir, tothom el nom no s'ha escrit cap avall des de la fundació del món en el llibre del xai de sacrifici de la vida ⁹ el que tingui orelles, que escolti :. ¹⁰ els de la captivitat a la captivitat; els de la mort per l'espasa fins a la mort per l'espasa. Aquesta és la raó pels sants han de tenir la perseverança i la fe. (Apocalipsi 13: 4-10, BJ)

La Bíblia adverteix en contra d'una hora de finalització Babilònia la unitat:

¹ Un dels set àngels que tenien les set copes, va venir a parlar amb mi, i va dir: "Vine aquí i et mostraré la sentència contra la gran prostituta que està al costat de aigües abundants Enthroned, ² amb els que tots els reis de la terra s'han prostituït a si mateixos, i que ha fet tota la població del món embriagat amb el vi de la seva adulteri. ³ em va portar en esperit a un desert, i allí va veure a una dona que munta una bèstia escarlata, que tenia set caps i deu banyes i tenia títols blasfems escrit per tot arreu ⁴ la dona duia un vestit porpra i escarlata, i brillava amb or i joies i perles, i tenia a la mà una copa de vi d'or ple de la brutícia repugnant de les seves fornicacions ;. ⁵ **en el seu front estava escrit nom, un nom críptic: ' . Babilònia la Gran, la mare de totes les prostitutes i totes les pràctiques brutes a la terra'** ⁶ vaig veure que estava borrarxa, borrarxa amb la sang dels sants, i la sang dels màrtirs de Jesús; i quan la vaig veure, jo estava completament desconcertat. (Apocalipsi 17: 1-6, BJ)

⁹ Això requereix d'astúcia. Els **set caps són els set pujols**, en la qual està asseguda la dona. . . ¹⁸ La dona que has vist és **la gran ciutat** que té autoritat sobre tots els governants de la terra. ' (Apocalipsi 17: 9,18, BJ)

¹ Després d'això vaig veure un altre àngel baixar del cel amb gran autoritat que li havia donat; la terra resplendia de la seva glòria. ² A la part superior de la seva veu, va cridar, "Babilònia ha caigut, **Babilònia la Gran** ha caigut i s'ha convertit en el refugi dels dimonis i un allotjament per a tot esperit impur i brut, ocell repugnant. ³ Tot les nacions han begut profunda del vi de la seva prostitució; cada rei a la terra ha substituït a si mateix amb ella, i tots els comerciants es van enriquir a través del seu llibertinatge ⁴ Una altra veu va parlar des del cel .; Em sentit dir: 'Sortiu, **el meu poble, lluny d'ella, pel que no partícips dels seus crims i tenen les mateixes plagues que carregar.** ⁵ Perquè els seus pecats han arribat fins al cel, i Déu té els seus crims en ment : tractar-la com s'ha tractat als altres ⁶ ella s'ha de pagar el doble de la quantitat que s'exigeixi .. Ella és tenir una bona tassa doble de la seva pròpia barreja. ⁷ Cadascuna de les seves bombolles i orgies és anar acompanyat d'una tortura o una agonia. Sóc tron com a reina, ella pensa; Jo no sóc vídua i mai coneixeré el duel ⁸ Per això, en un sol dia, les plagues cauran sobre ella .: Malaltia, plor i fam. Ella es va cremar fins als fonaments. El Senyor Déu que l'ha condemnat és poderós. ⁹ Hi haurà duel i plorant per ella pels reis de la terra que han substituït amb ella i mantinguts orgies amb ella. Vegin el fum mentre es crema, (Apocalipsi 18: 1-9, BJ)

En Zacaries, la Bíblia adverteix contra una vinguda Babilònia i mostra que la unitat apropiada no passarà fins *després* del retorn de Jesús:

¹⁰ Compte! Estar atent! Fugiu de la terra del nord - Jehovà declares- perquè t'he dispersat als quatre vents del cel - diu el Senyor ¹¹ Miri cap a fora.! Com fer el escapament, **Zion, que ara viu amb la filla de Babilònia!**

¹² Perquè el Senyor de l'diu això, ja que la Glòria em va encarregar, sobre les nacions que us van despullar: "El que et toca toca la nena dels meus ulls. ¹³ Ara mira, vaig a agitar la mà sobre ells i ells seran saquejades per aquells a qui que han esclavitzat '. Llavors sabran que Senyor de l'm'ha enviat! ¹⁴ Sing, gaudi, filla de Sió, perquè ara vaig a viure entre vosaltres -Yahweh declara! ¹⁵ I en aquest dia es convertiran a moltes nacions al Senyor. Sí, es convertiran al seu poble, i que van a viure enmig teu. Llavors sabran que Senyor de l'm'ha enviat a vosaltres! ¹⁶El Senyor prendrà possessió de Judà, la seva porció a la Terra Santa, i de nou a Jerusalem per la seva elecció. (Zacaries 2: 10-16, BJ; tingui en compte en les versions RV / RVA els versos s'enumeren com Zacaries 2: 6-12)

Els moviments ecumènics i interreligiosos que les Nacions Unides, del Vaticà, molts protestants i ortodoxes orientals líders estan promovent estan clarament condemnades per la Bíblia i no han de ser encoratjats. Jesús va advertir dels *que afirmen* seguir a aquell que seria "enganyar a molts" (Mateu 24: 4-5). Molt ecumenisme està relacionat amb el "cavaller blanc" d'Apocalipsi 6: 1-2 (que no és Jesús) i la prostituta de Apocalipsi 17.

Igual que Zacaries, l'apòstol Pau també va ensenyar que la veritable unitat de la fe no ocorreria fins *després* del retorn de Jesús:

13 fins que tots arribem a la unitat en la fe i del coneixement del Fill de Déu i l'estat d'home perfecte, a la maduresa de la plenitud del Crist mateix. (Efesis 4:13, BJ)

Aquells que creuen en aquesta unitat ve abans del retorn de Jesús estan en un error. En realitat, quan Jesús torni, haurà de destruir la unitat de les nacions que s'uniran en contra d'Ell:

^{11:15} El setè àngel va tocar la trompeta, i les veus se sentien crits al cel, cridant, 'El regne del món s'ha convertit en el regne de nostre Senyor i del seu Crist, i regnarà pels segles dels segles. ¹⁶ els ancians, entronitzats en la presència de Déu, van adorar i va tocar terra amb el front adorant a Déu ¹⁷ amb aquestes paraules: "Ens donem gràcies, Senyor Déu Totpoderós, el que és, el que era, per assumir el seu gran poder i començar el seu regnat. ¹⁸ les nacions estaven en enrenou i ara ha arribat el moment de la seva retribució, i pels morts perquè siguin jutjats, i per als seus servents, els profetes, als sants i als que temen el teu nom, grans i petits, per a ser recompensat. Ha arribat el moment de destruir als que destrueixen la terra. '(Apocalipsi 11: 15-18, BJ)

^{19: 6} I vaig sentir el que semblava ser la veu d'una gran multitud, com el so de la mar o la gran rugit d'un tro, responent, 'Al·leluia! El regne del Senyor, el nostre Déu Totpoderós ha començat; . . . ¹⁹ I vaig veure la bèstia, amb tots els reis de la terra i els seus exèrcits, reunits per lluitar contra el genet i el seu exèrcit. ²⁰ Però la bèstia va ser presa presonera, juntament amb el fals profeta que havia fet miracles en nom de la bèstia i per ells s'havia enganyat els que havien acceptat la marca amb la marca de la bèstia, i havien adorat la seva estàtua. Aquests dos van ser llançats vius al llac de foc i sofre. ²¹ Tots els altres van ser morts amb l'espasa del genet, que va sortir de la seva boca, i totes les aus saturació dels mateixos amb la seva carn. . . . ^{20: 4} I vaig veure trons, on van prendre els seus seients, i en ells es va conferir el poder emetre la seva decisió. I vaig veure les ànimes de tots els que havien estat decapitats per haver estat testimoni de Jesús i per haver predicat la paraula de Déu, i els que es van negar a adorar la bèstia i la seva imatge i no acceptar la marca de producte en els seus fronts o mans; Van tornar a viure i van regnar amb Crist mil anys. (Revelació 19: 6,19-21; 20: 4, BJ)

Cal notar que Jesús haurà de destruir als exèrcits del món unificades contra ell. Després, ell i els sants regnarà. És a dir, quan hi haurà adequada unitat de la fe.

Malauradament, molts van a escoltar els falsos ministres que apareixen bo, però no ho són, com l'apòstol Pau va advertir (2 Corintis 11: 14-15).

Si més seria veritablement entendre la Bíblia i l'Evangeli del Regne de Déu a menys de lluitar en contra de Jesús.

7. Per què el Regne de Déu?

Encara que els éssers humans els agrada pensar que som tan intel·ligents, hi ha límits a la nostra comprensió, però de Déu "entesa és infinit" (Salm 147: 5).

És per això que es necessita la intervenció de Déu per solucionar aquest planeta.

Mentre que molts creuen *en* Déu, la gran majoria dels éssers humans no estan disposats a viure com *Ell* realment dirigeix. Observi el següent:

8 Ell t'ha declarat, oh home, el que és bo; I què demana Jehovà de tu: només fer justícia, i estimar misericòrdia, i humiliar davant el teu Déu? (Miquees 6: 8)

Humiliar *davant* Déu no és una cosa veritablement la humanitat ha estat disposat a fer. Des dels temps d'Adam i Eva (Gènesi 3: 1-6), els éssers humans han optat per confiar en si mateixos i les seves prioritats, per sobre de Déu, malgrat els seus manaments (Èxode 20: 3-17).

El llibre de Proverbis ens ensenya:

⁵ Confia en el Senyor amb tot el cor, I no et recolzis en la teva pròpia prudència. ⁶ en totes les seves formes reconèixer ell, i ell redreçarà teus senderes ⁷ No et savi en la teva pròpia opinió; El temor del Senyor i aparta't del mal. (Proverbis 3: 5-7)

No obstant això, la majoria de la gent no realment confiar en Déu amb tot el cor o esperar que ell per dirigir els seus passos. Molts diuen que van a fer el que Déu vol, però no ho fan. La humanitat ha estat enganyada per Satanàs (Apocalipsi 12: 9) i ha caigut pels desitjos del món i "l'orgull de la vida" (1 Joan 2:16).

Per tant, molts han arribat amb les seves pròpies tradicions religioses i governs seculars, perquè pensen que saben millor. No obstant això, no ho fan (cf. Jeremies 10:23), ni la majoria penedir veritablement.

És per això que la humanitat necessita el Regne de Déu (cf. Mateu 24: 21-22).

Els camins de Déu són perfectes

La veritat és que Déu és amor (1 Joan 4: 8,16) i Déu no és egoista. Les lleis de Déu mostren l'amor a Déu i al proïsme (Marc 12: 29-31; Santiago 2: 8-11). Els camins del món són egoistes i acaben en la mort (Romans 8: 6).

Observi que la Bíblia mostra els veritables cristians observen els manaments:

¹ Tot aquell qui creu que Jesús és el Crist, és nascut de Déu, i tot aquell que va engendrar estima també estima el qui ha estat engendrat per Ell. ² A això coneixem que estimem els fills de Déu, quan estimem Déu i complim els seus manaments. ³ Doncs aquest és l'amor de Déu, que guardem els seus manaments. I els seus manaments no són feixucs. (1 Joan 5: 1-3)

Tot de Déu "manaments són justícia" (Salm 119: 172). Els seus camins són purs (1 Timoteu 1:15). Malauradament, molts han acceptat diverses formes de "il·legalitat" i no s'adonen que Jesús no va venir a anul·lar la llei o els profetes, sinó a completar (Mateu 05:17), explicant el seu significat real i l'ampliació dels mateixos més enllà del que molts pensat (per exemple, Mateu 5: 21-27). Jesús va ensenyar que "qualsevol que els faci i els ensenyi, aquest serà anomenat gran en el Regne del cel" (Mateu 05:19) (els termes 'Regne de Déu' i 'Regne del cel' són intercanviables).

La Bíblia ensenya que la fe sense obres és morta (Santiago 2:17). Molts afirmen que segueixen Jesús, però no creuen veritablement els seus ensenyaments (Mateu 7: 21-23) i no imitar com haurien (cf. 1 Corintis 11: 1). "El pecat és la transgressió de la llei" (1 Joan 3: 4, RV) i tots han pecat (Romans 3:23). No obstant això, la Bíblia mostra que la misericòrdia triomfa sobre el judici (Santiago 2:13) com Déu realment té un pla per a tots (cf. Lluç 3: 6).

Les solucions humanes, a part dels camins de Déu, no funcionaran. En el regne mil·lenari, Jesús governarà amb "vara de ferro" (Apocalipsi 19:15), i la bona prevaldrà com la gent va a viure a la manera de Déu. **Hi ha tots els problemes del món perquè les societats d'aquest món es neguen a obeir Déu i la seva llei**. Història espectacle de la humanitat no és capaç de resoldre els problemes de la societat:

⁶ Perquè el ocupar-se de la carn és mort, però el ocupar l'Esperit és vida i pau ⁷ Com que la intenció de la carn és enemistat contra Déu.; perquè no es subjecten a la llei de Déu, ni tampoc pot ser. ⁸ Així que, els que viuen segons la carn no poden agradar a Déu. (Romans 8: 6-8)

Els cristians han de centrar-se en l'espiritual, i se'ls concedeix l'Esperit de Déu per fer el que en aquesta edat (Romans 8: 9), malgrat les nostres febleses personals:

²⁶ Perquè vegi la vostra vocació, germans, que no sou molts savis segons la carn, ni molts poderosos, ni molts nobles ;. ²⁷ Però Déu ha escollit els qui el món per avergonyir als savis, i Déu té escollit el feble del món per avergonyir el fort; ²⁸ i el vil del món i el que és de Déu menyspreat ha triat, i les coses que no són, per desfer el que és , ²⁹ perquè cap carn es vanti en la seva presència. ³⁰ Mas per ell esteu vosaltres en Crist Jesús, el qual per a nosaltres saviesa de Déu, justificació, santificació i redempció- ³¹ que, com està escrit, "el que es gloria, va deixar ell la glòria en el Senyor ". (1 Corintis 1: 26-31)

Els cristians han de glòria en el pla de Déu! Gràcies a la fe caminem ara (2 Corintis 5: 7), que mira amunt (Colossencs 3: 2) en la fe (Hebreus 11: 6). Serem beneïts per guardar els manaments de Déu (Apocalipsi 22:14).

La Bíblia diu que els cristians governaran amb Jesús, però no s'adona que això significa que els cristians veritables realment governar sobre les ciutats? Jesús va ensenyar:

¹² "Un home noble es va anar a un país llunyà, per a rebre un regne i tornar. ¹³ I trucant a deu dels seus servents, va donar deu mines, i els va dir, 'fer negocis fins que jo vingui.'" ¹⁴ No obstant això, seus ciutadans li avorrien, i van enviar després d'ell una ambaixada, dient: no volem que aquest regni sobre nosaltres. '

¹⁵ "I així va ser que quan va tornar, després d'haver rebut el regne, va manar llavors aquests funcionaris, als quals havia donat els diners, per ser cridat a ell, perquè pogués conèixer com tant cada home havia negociat ¹⁶ Va venir el primer, dient: ¹⁷ I ell li va dir: "Bé, bon servent." Senyor, els teus diners ha guanyat deu mines. '; perquè has estat fidel en el molt poc, tingues autoritat sobre deu ciutats. ¹⁸ I va venir un altre, dient: Senyor, els teus diners n'han produït cinc vegades." ¹⁹ De la mateixa manera que ell li va dir: Tu també sé sobre cinc ciutats. ' (Lluc 19: 12-19)

Sigui fidel en el poc que té ara. Cristians tindran l'oportunitat de governar sobre ciutats reals, en un regne real. Jesús també va dir: "El meu guardó amb mi, per pagar a cadascú segons sigui la seva obra" (Apocalipsi 22:12). Déu té un pla (Job 14:15) i un lloc (Joan 14: 2) per als que realment va a respondre a ell (Joan 6:44; Apocalipsi 17:14). El Regne de Déu és real i que pot ser una part d'ella!

Al començament de 2016, la revista *Science* va publicar un article titulat "El poder de les multituds" que indicaven que la intel·ligència artificial i el crowdsourcing podrien resoldre la humanitat davant els "malvats problemes ". No obstant això, l'article no arriba a comprendre el que va ser la maldat, i molt menys la forma de resoldre'l.

La cooperació, a més de seguir els veritables camins de Déu, és tan condemnada al fracàs al segle ²¹ com ho va ser després de la gran inundació en què la humanitat ha cooperat per construir la Torre de Babel fallat (Gènesi 11: 1-9).

Els problemes en el món, en llocs com l'Orient Mitjà (tot i augments temporals previstos, per exemple, Daniel 9: 27a; 1 Tessalonicencs 5: 3), no serà resolt pels éssers humans, que necessiten la pau del Regne de Déu (Romans 14: 17).

Els problemes de terrorisme internacional, tot i els guanys esperats, no poden resoldre (cf. Ezequiel 21:12) pel enganyat a les Nacions Unides (cf. Apocalipsi 12: 9) -Necessitem l'alegria i la comoditat del Regne de Déu.

Els problemes del medi ambient no seran resolts per la cooperació internacional, com les nacions del món van a ajudar a destruir la terra (Apocalipsi 11:18), però van a ser resolts pel Regne de Déu.

Els problemes de la immortalitat sexual, avortament, i la venda de cos humà parts no seran resolts pel EUA, però pel Regne de Déu.

L'enorme deute que el EUA, Regne Unit, i moltes altres nacions tenen no es resoldrà a través de la intermediació internacional, però al final (després de la destrucció per Habacuc 2: 6-8) pel Regne de Déu.

La ignorància i la mala educació no seran resolts per les Nacions Unides i que necessitem el Regne de Déu. La lluita religiosa no serà veritablement ser resolt per qualsevol moviment ecumènic interreligiós acord a la salvació a part del veritable Jesús de la Bíblia. El pecat és el problema al món i per això, necessitem el sacrifici de Jesús i la seva tornada al Regne de Déu.

qüestions relatives a la fam no seran resolts pels organismes genèticament modificats, que estan posant parts del món en risc de fam a causa de possibles fallades dels cultius, necessitem que el Regne de Déu.

La ciència mèdica moderna no té totes les respostes per a la salut humana, tenim que el Regne de Déu.

La pobresa massiva en algunes parts d'Àfrica, Àsia, i en altres parts, mentre es beneficien per un temps de l'hora de finalització "Babilònia" (cf. Apocalipsi 18: 1-19), no resoldrà el problema de la pobresa, necessitem que el Regne de Déu.

La fase del mil·lenni del Regne de Déu és un regne literal que serà establert a la terra. Es basa en les lleis d'amor de Déu i un Déu d'amor com a líder. Els sants regnaran amb Crist per mil anys (Apocalipsi 05:10; 20: 4-6). Aquest regne s'inclouen els que veritablement a l'Església de Déu, però cap escriptura declara que el Regne de Déu és en realitat l'Església (catòlica o d'una altra manera). L'Església de Roma s'ha oposat a l'ensenyament mil·lenària, i més tard serà més poderosament oposar-se missatge de l'evangeli de la Bíblia mesura que ens acostem al final. Això probablement obtindrà una important cobertura mediàtica que pot ajudar a complir Mateu 24:14.

En la seva fase final, el Regne de Déu inclou la "nova Jerusalem, que baixava del cel, de Déu" (Apocalipsi 21: 2) i del seu augment no hi haurà fi. No hi haurà més injustícia, no més dolor, i no més mort.

La predicació i la comprensió de l'Evangeli del Regne de Déu és un tema important de la Bíblia. Els escriptors de l'Antic Testament ensenya al respecte. Jesús, Pau, i Juan va ensenyar al respecte.

El sermó més antic "cristià" per sobreviure fora del Nou Testament ensenya al respecte. Primers líders cristians del segle segon, com Policarpo i Melito, ensenya al respecte. Nosaltres, a la *Contínua* Església de Déu ensenyem avui.

Recordem que el Regne de Déu és el primer tema que la Bíblia mostra Jesús va predicar sobre. També era el que predicava sobre després de la resurrecció, i és una cosa que els cristians han de buscar en primer lloc.

L'Evangeli no és només sobre la vida i la mort de Jesús. L'èmfasi de l'Evangeli que Jesús i els seus seguidors van ensenyar era la vinguda del Regne de Déu. L'evangeli del regne inclou la salvació per mitjà de Crist, sinó que també inclou l'ensenyament de la final dels governs humans (Apocalipsi 11: 5).

Recordeu, Jesús va ensenyar que al final no arribaria fins després que l'evangeli del regne va ser predicat al món, per testimoni a totes les nacions (Mateu 24:14). I que la predicació està succeint ara.

La bona notícia és que **el Regne de Déu és la solució als problemes que enfronta la humanitat** . No obstant això, la majoria no vol donar-li suport, ni sentir, ni volen creure la veritat d'ella. El Regne de Déu és etern (Mateu 06:13), mentre que "aquest món es passa" (1 Corintis 07:31).

Proclamant l'Evangeli del Regne de Déu és una cosa que en el *Continuant* Església de Déu de debò. Ens esforcem per ensenyar totes les coses que la Bíblia ensenya (Mateu 28: 19-20), incloent el Regne de Déu (Mateu 24:14). A l'espera d'aquest regne, hem d'aprendre i seguir els camins de Déu i de confort altres persones que volen creure en la veritat.

¿No hauria de donar suport a la proclamació de l'Evangeli de la vinguda del Regne de Déu? ¿Va a creure en l'evangeli del Regne de Déu?

Continuant Església de Déu

L'oficina dels EUA Contínua de l'Església de Déu es troba en: 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, Califòrnia, EUA 93433.

Església Contínua dels llocs web (CCGO) Déu

CCOG.ASIA Aquest lloc té enfocament a Àsia i té diversos articles en diversos idiomes asiàtics, així com alguns articles en anglès.

CCOG.IN Aquest és un lloc web dirigit als de l'herència indígena. Té materials Anglès i diversos idiomes de l'Índia.

CCOG.EU Aquest és un lloc web dirigit cap a Europa. Té materials en diversos idiomes europeus.

CCOG.NZ Aquest és un lloc web dirigit cap a Nova Zelanda i altres amb un fons d'ascendència britànica.

CCOG.ORG Aquest és el lloc web principal de l'Església de Déu Contínua. S'atenen persones de tots els continents. Conté articles, enllaços i vídeos.

CCOGCANADA.CA Aquest és un lloc web dirigit als de Canadà.

CDLIDD.ES La Continuación de la Iglesia de Dios. Aquest és el lloc web en espanyol per a l'Església Contínua de Déu.

PNIND.PH Patuloy na Iglesya ng Diyos. Aquest és el lloc web de l'Església de Filipines Contínua de Déu. Té informació en anglès i tagalo.

Notícies i llocs web d'història

COGWRITER.COM Aquest lloc web és una eina important anunci i té notícies, doctrina, articles històrics, vídeos, actualitzacions i profètics.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Aquesta és una eina fàcil de recordar lloc web amb articles i informació sobre història de l'església.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Aquest és un lloc web de ràdio en línia que cobreix notícies i temes bíblics.

Canals de vídeo YouTube per Sermons i Sermons

BibleNewsProphecy canal. vídeos sermonette CCOG.

CCOGAfrica canal. CCOG missatges en llengües africanes.

CDLIDDSermones canal. CCOG missatges en l'idioma espanyol.

ContinuingCOG canal. sermons de vídeo CCOG.

La foto mostra a continuació alguns dels pocs maons restants (més algun agregat més endavant) d'un edifici a Jerusalem de vegades conegut com el Cenacle, però millor descrit com l'Església de Déu al turó occidental de Jerusalem (actualment denominat Muntanya de Sion):

Això es creu que ha estat el lloc de potser l'edifici de l'església cristiana més antiga de béns. Un edifici que 'Evangeli del Regne de Déu' Jesús hauria estat predicat en. Això era un edifici a Jerusalem, que ensenya l'Evangeli del Regne de Déu.

***Per aquesta raó, també nosaltres donem gràcies a Déu sense parar, perquè ...,
germans,
imitadors de les esglésies de Déu que són a Judea en Crist Jesús.
(1 Tessalonicencs 2: 13-14)***

***Contendre ardentment per la fe que ha estat una vegada donada als sants.
(Judes 3)***

***Ell (Jesús) els va dir: "Cal que anunciï el regne de Déu a les altres ciutats
també, que per això he estat enviat. "(Lluc 04:43)***

Però buscar el Regne de Déu, i totes aquestes coses [c] seran afegides. No tinguis por, petit ramat, perquè és la bona voluntat del Pare donar-los el regne. (Lluc 12: 31-32)

I aquest evangeli del regne serà predicat a tot el món, per testimoni a totes les nacions, i llavors vindrà la fi. (Mateu 24:14)